

„ Najprije u Antiohiji nazvale učenike hrišćanima. ”

Ojela 11:26

Antiohija

septembar/oktobar 2016.

broj 143

(Tajna tvoje budućnosti je skrivena
u tvojoj dnevnoj rutini.)

M. Murdock

Ako se budemo uzdržavali od malih grijeha, onda nikada nećemo padati u velike.

Jovan Zlatousti

Želimo da vas podsjetimo na veoma važnu stvar. Antiohija nije i ne bi trebalo da bude zamjena za svakodnevno čitanje i proučavanje Biblije. Redovno čitanje i proučavanje Biblije (kao i molitva) su veoma važni za naš lični odnos sa Bogom i duhovni rast.

Ukoliko pronađete greške u Antiohiji, molimo vas da imate razumijevanja. Svi mi koji radimo na pripremi i uređivanju Antiohije smo nesavršeni ljudi, pa je i Antiohija nesavršena. Ono što ne valja *odbacite*, a ono što je dobro *prihvatite*.

***Želimo vam puno Božijih blagoslova
dok budete čitali ovaj broj...***

Ovaj broj Antiohije su svojim finansijskim priložima pomogli:
**porodica Zekić iz Bratunca, vjernici iz Banjaluke i Doboja,
Jakov i Gorica Kovačević iz Novog Sela;**

i crkve:

**PEC „Duhovni centar Svetlo“ Leskovac, PEC Lebane,
i Jugoslovenska pentekostna crkva iz Geteborga.**

Izdaje: Evangeoska crkva „Sveto Trojstvo“ Banjaluka | Telefon/SMS: +387 (0)65 535 931

Adresa: Antiohija, Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BIH | E-mail: bd@blic.net

Uređuju: Branko i Daniela Erceg | Tehnička priprema: E-dizajn, Banjaluka

Štampa: 1909, Subotica | Tiraž: 1000 primjeraka

DISTRIBUCIJA

Srbija: Miroslav Čobrdica +381 644054744 | Crna Gora: Jovica Bačvanski +382 67578261

Hrvatska: Miroslav Fic +385 917390191 | Austrija: Goran Stanojević +43 69988466033

Njemačka: Stjepan Beleš +49 15772470287 | Švajcarska: Ljubo Radovanović +41 789076186

Dragi čitaoci,

Molimo vas da nam pomognete da bi Antiohija i dalje mogla da stiže do vas. Ukoliko ste u mogućnosti da pomognete Antiohiju na neki od sledećih načina, molimo vas da nam se javite.

- ◆ **Autorski tekstovi** (Želja nam je da u Antiohiji bude više tekstova koje su napisali domaći autori. Ukoliko imate svoje tekstove ili svjedočanstva, koji su dotjerani i lektorisani i koji bi mogli da budu na blagoslov drugima, molimo vas da ih podijelite sa čitaocima Antiohije.)
- ◆ **Prevođenje** (Imamo puno materijala koje bismo mogli da uvrstimo u Antiohiju, ali su na engleskom jeziku, pa nam je potrebna pomoć u prevođenju. Ako ste vični prevođenju i ako imate vremena za to, molimo vas da nam pomognete.)
- ◆ **Molitva** (Potrebna nam je podrška u molitvi kako bismo mogli da nastavimo ovu službu i u budućnosti. Ukoliko niste u mogućnosti da pomognete na gore navede načine, onda možete da se molite za nas. Molimo vas imajte nas u svojim molitvama.)
- ◆ **Finansijski prilozi** (Mi koji radimo na realizaciji Antiohije volontiramo, ali štampanje, prevoz, pakovanje i slanje Antiohije košta. Sve se finansira isključivo od dobrovoljnih priloga čitalaca. Ukoliko ste u mogućnosti da nam pomognete kao pojedinci ili crkve, molimo vas da nam se javite. Svaki prilog, bez obzira na iznos, je veoma značajan.)

Unaprijed hvala.

Želimo vam Božiji blagoslov.

Uredništvo

DISCIPLINA

[drugi deo]

donošenje odluke unapred

Kad odlučite da je jedini dostojanstven način na koji živite, prihvatanje napora i teških izazova na početku, da biste kasnije mogli da uživati u nagradi – morate napraviti važan praktičan korak. Morate unapred da odlučite *kako* ćete praktikovati discipline u različitim oblastima života.

Na primer, fizičko zdravlje je za mene veoma važna oblast. U mojoj rodbini su česte hronične

bolesti srca. Dva ujaka i dva strica imali su srčane napade i umrli pre svoje pedesete godine. Moj otac je umro u pedeset i trećoj godini. Počeo sam da osećam tegobe već u petnaesetoj godini. Iz svega sam zaključio da ne smem da se igram sa svojim zdravljem, pa sam morao da preduzmem nešto po tom pitanju.

Razumeo sam da moram da istrajem u redovnom trčanju i

dizanju tegova, ako želim da se osećam dobro i zdravo. *Razumeo sam* da je važno da budem disciplinovan, ali razumevanje samo po sebi nije dovoljno da poboljša moje zdravlje. Ja *praktikujem* disciplinu kad unapred donesem odluku da ću od ponedeljka do petka u 15:30 sati da napustim kancelariju i odem u aerobik klub da vežbam.

Ovu odluku sam doneo pre nekoliko godina i uredno je beležim u svom kalendaru. Ipak, svakog dana oko 15:15 moje telo počinje da šalje signale: „Ti ne želiš danas da vežbaš. Boli te malo tu desno, a i malo si umoran. Imaš užasno puno posla i ne želiš sada to da prekineš, zar ne?” Jedan deo mene ne želi da vežba, kao što vidite i tako dolazim do rasprave sa samim sobom.

„O da, trebalo bi da krenem.”

„Ali... mogao bi i da preskočiš koji dan. Nećeš valjda da postaneš fanatik.”

I tako se nastavlja ubeđivanje. Ako bih svakoga dana u 15:30 donosio odluku da li da idem na vežbanje ili ne, ne bih baš često išao u aerobik klub. Ako bih čekao do momenta kad već treba da se spakujem i krenem, sa

svim osećanjima i glasovima koji me pritiskaju, velika je verovatnoća da bih odustao. Zbog toga praktikujem donošenje odluke unapred. Zato što sam već odlučio da odem u klub, ja ignorišem porive koji me vuku na drugu stranu, koliko god oni bili jaki.

„Izvini”, kažem svom telu, „želeo bih da te poslušam, ali već sam odlučio. To je i u mom kalendaru, neću promeniti svoju odluku. Već je sve gotovo.” Moje telo može da stenje, ali ono odlazi u teretanu. Donošenje odluke unapred za mene je odličan način da se disciplinujem u svakodnevnom životu.

Upravljanje novcem

I kod planiranja finansija donošenje odluke unapred je delotvoran metod. Moja supruga i ja osmišljavamo naš porodični budžet na početku svake godine. Molimo se za to, dogovorimo se i onda sve zapišemo. Zatim potpišemo izjavu da ćemo se držati budžeta bez obzira na sve. Na taj način unapred donosimo odluke. Šta se dešava u praksi?

„Videla sam predivnu lampu na rasprodaji.”

Pogledi nam se susreću i smeškamo se jedno drugom jer smo dobro razumeli o čemu se radi.

„Divno bi izgledala na malom stolu, a bilo bi i više svetla u sobi. Zaista nam je *potrebna*.”

Bez planiranja budžeta mi bismo sigurno pojurili da kupimo tu lampu, ali zbog rešenosti da budemo disciplinovani možemo samo da pogledamo brojke i vidimo da li tu ima lufta za lampu ili nema. Nema potrebe da se raspravljamo oko toga ili pravimo kompromis.

Lični odnosi

Donošenje odluke unapred je posebno važno u oblasti u kojoj se, nažalost, najređe praktikuje – u odnosima. Ako muž i žena, na primer, nameravaju da očuvaju i razvijaju svoj odnos, potrebno je da redovno odvajaju

posebno vreme da budu zajedno, sami. Moja supruga i ja to zovemo našim *vremenom za sastanak*.

Već nekoliko godina ohrabrujem bračne parove iz naše crkve da vikendom odvoje vreme da budu sami zajedno. Skoro svako se slaže da je ideja odlična, čak suštinski važna. Neki parovi to rade redovno. Neki od njih, koji se toga pridržavaju svakog vikenda, doneli su odluku unapred da će tako činiti. Neki od njih su angažovali bebisiterku da im čuva decu u to vreme. Plan je napravljen ranije, i kad za to dođe vreme, oni tako i urade.

Donošenje odluke unapred je izuzetno značajan faktor u našem odnosu sa Bogom. Mi znamo da je spasenje Božiji dar milosti, a ne naša zasluga zbog napornog rada, planiranja ili discipline.

Naš duhovni život je Božji dar, kao i naš fizički život koji nam je dat na poklon. Međutim, bez praktikovanja discipline, nećemo uzrasti duhovno, kao što ni fizički ne bismo porasli ako ne bismo dovoljno jeli, kretali se ili spavali.

Ako ste zainteresovani za razvijanje svojih duhovnih poten-

cijala osnovno je da započnete praksu donošenja odluka unapred. Uvideo sam da moram da radim nekoliko stvari da bi moj duhovni život napredovao. Najpre, svakodnevno mi je potrebno vreme za razvijanje lične veze sa Bogom. Zatim, potrebno je da redovno idem na bogoslužnja. I treće, potrebno mi je zajedništvo sa ostalim vernicima u nekakvoj vrsti službe. Čim zapostavim neku od ovih aktivnosti, počinjem da venem. Osećam se duhovno slabim i isfrustriranim, i praktično sam nepotrebljiv u službi.

Pre ili kasnije svaki iskreni vernik shvati šta mu je potrebno da bi duhovno napredovao i koji su zahtevi za ostvarenje zdravog duhovnog života. A tu upravo disciplina dolazi do izražaja. Kada shvatite kako treba svakodnevno da živite da biste sazrevali u veri, potrebno je da donesete neke odluke unapred. Da biste duhovno rasli, treba da budete deo Hristovog naroda koji se okuplja na bogoslužnju. Potrebno je da unapred donesete odluku da ćete ići na okupljanja, i zatim tu odluku treba da sprovedite.

Recite sebi: „Biću u zajedništvu sa ljudima koji se okupljaju

na bogoslužnju, ići ću redovno u crkvu.” Ne čekajte do večeri uoči dana za bogoslužnje kako biste se tek tada zapitali da li da podesite alarm na budilniku. Ne pitajte: „Šta će biti sadržaj bogoslužnja?” Ne gledajte kroz prozor da biste proverili kakvo je vreme. Krenite, jer ste to već odlučili. Na isti način, ako ste razumeli da vam je potrebno lično vreme sa Bogom svakog dana, odredite neki termin u svom rasporedu dnevnih aktivnosti, rezervišite ga i držite se tog plana. Možda ćete za to odvojiti vreme ujutru ili u nekom drugom delu dana. U tom posebnom vremenu možete da čitate Bibliju, molite se, zapisujete svoje misli i molitve ili da slušate snimak neke propovedi – bilo šta što vas jača u vašem odnosu sa Bogom. Isplanirajte svoje vreme i aktivnosti onako kako je to najbolje za vas, ali ne prepuštajte slučajnosti vaše susrete sa Bogom. Donesite odluku unapred da ćete imati svakodnevni sastanak s Njim i držite se toga.

Istrajnost u disciplini

Kada rešite da budete disciplinovan i da se držite standarda koji ste sebi odredili, vi u stvari

pokazujete da ste spremni da doživite i neugodnosti i bol da biste kasnije mogli da primite blagoslove na duge staze. Vi donosite odluku unapred da odložite uživanje koliko god je to potrebno da biste ostvarili rezultate koje priželjkujete. To je disciplina.

Sušтина discipline je, dakle, odlaganje uživanja, a ključ za sprovođenje discipline je donošenje odluke unapred. Neko će možda reći da nema snage za to. Vi od sveg srca verujete u princip odlaganja uživanja i više puta ste pokušavali da donesete odluku unapred, ali niste imali uspeha. Vaša odlučnost je nestajala u iskušenjima ili u uobičajenoj kolotečini lenjosti.

Dobra vest je da Bog ne očekuje da to uradimo sami. On zna i da su vam potrebna braća i sestre da vam pomognu. To je jedan od razloga zbog kog se hrišćani priključuju crkvi umesto da ostanu van nje. Ako nemate dovoljno snage da se pri-

državate svojih odluka, može vam pomoći osećaj *odgovornosti*. Zamolite dvojicu ili trojicu prijatelja da vas drže za reč da ćete biti odgovorni za svoje odluke. Recite im: „Doneo sam ove odluke unapred jer zaista želim da uspem. Molim vas da me držite za reč, da pratite da li sam istrajan.” To je ogromna podrška disciplini.

Na kraju, ono što je najvažnije, Bog je u svojoj Reči rekao da će nam Sveti Duh pomoći da sprovedemo disciplinu u svom životu: „Plod Duha je... uzdržljivost...” (Galatima 5:23, Čarnić).

Od Njega možete dobiti pomoć i snagu.

Kakva je nagrada?

Disciplina bez nagrade – to doista zvuči loše. Na sreću, pozitivne posledice disciplinovanog života su ogromne. Majk Singlitari je igrač „Čikago bersa”. Bio sam u njegovom domu i video impresivnu kolekciju sprava za

trening koju je on postavio u svom podrumu. „Majk”, pitao sam ga, „u klubu imaš opremu za trening vrednu deset hiljada dolara, zašto ti je potrebno ovo u podrumu?”

„Želim nešto više”, odgovorio mi je.

„Spreman sam da platim koliko je potrebno jer, kad dođe sezona utakmica, želim da budem spreman.”

Nakon treninga u toku dana, Majk ode kući u svoj podrum i nastavlja sa vežbama. Koji je njegov motiv? Želi da bude sposoban da igra u Super ligi. Zato je proglašen za najboljeg igrača tri sezone za redom.

U svim oblastima života disciplina je od ključne važnosti. U duhovnom životu nagrada za disciplinovanost su sazrevanje, osposobljavanje za službu, zadovoljstvo i ispunjenost. U međuljudskim odnosima nagrada je preporod u bračnom i porodičnom životu, kao i jačanje prijateljskih odnosa sa drugim ljudima. Disciplinovan odnos prema svom telu doneće vam mnogo bolju kondiciju, višak energije, otpornost na bolesti, povećanje koncentracije i porast samopoštovanja.

Nagrada za disciplinovani odnos prema novcu je oslobodjenje od dugova i zadovoljstvo zbog saznanja da je vaše porodično gnezdo udobnije. Disciplinovani život donosi velike nagrade, ali one su retko kada trenutne.

Kada svet bučno traži svoju nagradu „ovde i odmah”, ako idemo linijom manjeg otpora, teško je opredeliti se za disciplinu. Međutim, nikada nećete izgraditi vaš odnos sa Bogom, vaš brak, vašu fizičku kondiciju ili vaše poslove, ako sledite svetovne zahteve za brzo dobijanje nagrade. „Isplata” će doći u svoje vreme ako istrajete u naporu, imajući jasne ciljeve pred sobom.

Odlaganje uživanja. Donošenje odluke unapred. Odgovornost.

Ove reči definišu disciplinu i pokazuju kako da je ostvarimo. Za one koji disciplinovano žive nagrade su velike, pod uslovom da istraju u ulaganju napora.

Kojoj oblasti vašeg života je najhitnije potrebna disciplina? Kada ćete preduzeti prvi korak?!

Bil Hajbels

Iz knjige *Ko si ti kada te niko ne vidi?*

MOLITVA KOJU TREBA DA MOLIM DOK ČEKAM NA GOSPODA

Nalazite li se trenutno na mjestu čekanja? Možda čekate odgovor za posao, za iscjeljenje, za obnovu nekog odnosa ili mudrost kako biste znali u kojem smjeru nastaviti. To mjesto čekanja je mjesto s kojim smo svi upoznati. To je mjesto na kojem se često nađemo tokom našeg života. Iako nam je to mjesto poznato i poznajemo ga jako dobro, često dok čekamo možemo postati iscrpljeni. Ponekad naša srca postanu otežana brigama i sumnjama. Ponekad se možda pitamo je li nas Bog zaboravio ili odustao od nas.

Psalmista je takođe poznavao to mjesto čekanja. Njegov vapaj: „Ta dokle, Gospode, dokle ćeš me zaboravljati? Dokle ćeš skrivati lice od mene?“ (Ps 13,1) jeste takav da odjekuje u našem srcu. Psalmista je vapio Bogu u molitvi i tako bismo trebali i mi. Ako ste na mjestu čekanja, ovo je molitva za vas:

Oče koji si na nebesima, dolazim pred Tebe sa srcem koje je ispunjeno s toliko pomiješanih misli i osjećaja. Napeta sam i ne-

sigurna u vezi sa tim šta da činim i u kom smjeru treba da idem. Osjećam se slabo i bespomoćno. Nemoćno. Brinem se oko toga šta će se sljedeće dogoditi i hoću li imati snage da se sa tim nosim.

Duboko u sebi se pitam: koliko ću dugo biti ovdje? Hoću li zapeći i ostati zauvijek na ovom mjestu čekanja? I zašto sam uopšte ovdje? Šta se događa, Gospode? A najviše od svega se pitam gdje si? Zašto ne odgovaraš na moje vapaje?

Čak i kad molim ovako, znam da si upravo tu gdje si rekao da ćeš biti zauvijek. Nikada me nisi napustio i nikada me nećeš ostaviti. Ti čuješ moje vapaje. Ustvari, Ti poznaješ misli u mojem srcu prije nego što ih uopšte pomislim. Ti tačno znaš šta se događa, zašto sam ovdje i šta će se dogoditi sljedeće.

Sve je pod Tvojom suverenom zaštitom i kontrolom. Ništa se ne događa van Tvog znanja i volje. Čak ni vlas s moje glave ne pada bez Tvoje volje. Ništa te ne može iznenaditi ili zateći. Uključujući

ovaj problem upravo ovdje, upravo sada. Ti znaš zašto sam ovdje dok čekam i Ti si obećao da ćeš to koristiti za svoju slavu i za moje dobro.

Oprosti mi za sve moje sumnje, brige i strahove. Oprosti mi moju nestrpljivost dok čekam na ovom mjestu. Oprosti mi što dovedim u pitanje priču koju si napisao za mene. Oprosti mi što ne tražim Tvoje lice i što dopuštam da se borbe ispred mene čine veće i snažnije od Tvoje milosti za mene.

Očisti moje srce od svega što me udaljava od Tebe. Pomozi mi da uvidim načine na koje sam pokušavala biti sama svoj bog i sama svoj spasitelj. Pomozi mi da vidim lažne idole koje sam uzdigla da bih im se klanjala i služila umjesto tebi. Pomozi mi da prepoznam stvari za koje se upravo sada držim i mislim kako ih moram imati da bih se osjećala srećnom, pomozi mi da se pokajem i odvratim od njih.

Vjerujem, ali pomozi mojoj nevjeri! Pomozi mi da zapamtim da je dobro čekati na Tebe, kao što je prorok napisao u Plaču Jeremijinom: „Dobro je u miru čekati spasenje Gospodnje!“ (Plač Jeremijin 3,26). Dok čekam, pomozi mi da zapamtim

i počivam na spasenju koje si providio za mene kroz Hrista. Pomozi mi da zapamtim da ista milost koja me je spasila na krstu je ista milost koja me podupire i danas. I da je ista milost na djelu u meni čak i sada i oblikuje me u sliku tvoga Sina. Bez obzira na to šta se događa, bez obzira na moje trenutne okolnosti, pod okriljem tvojih krila sam sigurna. Ne postoji ništa što me može odvojiti od Tvoje ljubavi. Ništa i niko me ne može ugrabiti iz Tvoje ruke.

Podari mi radost koja dolazi od poznavanja Tebe i toga što Ti poznaješ mene. Ispuni moje srce evanđeoskom radošću. Ojačaj me svojom riječju. Neka riječi psalmiste budu istinite i za mene: „U Gospoda ja se uzdam, duša se moja u Njegovu uzda riječ“ (Psalam 130:5).

Pomozi mi da Ti ostanem vjerna na ovom mjestu dok čekam. Pomozi mi da Ti služim i živim za Tebe, čak i na ovoj raskrsnici svog života. Pomozi mi da čekam koliko god je potrebno.

Sve ovo Te molim zbog Isusa i u Njegovo ime, Amin.

Christina Fox
Prevela Vesna L.
Izvor: Ibelieve.com

NE ISPLATI SE BITI DOBAR ?!

Klonite se ljudi koji govore: „Ne isplati se biti dobar.“ Njihov koncept dobrote povezan je sa isplativošću ili očekivanjem kompenzacije.

Dobrota je neisplativa, jer da se isplati, zar bi bila to što jeste, u čemu bi bila njena vrlina?! U čemu bi bio podvig dobročinitelja ako bi dobro činio samo onima koje voli i od kojih očekuju korist ili nešto zauzvrat?

Dobrota koja mjeri tuđe, koja očekuje kompenzaciju za učinjeno, koja želi da joj se isplati u ovom životu, to nije istinska dobrota, već jedna obična trgovina nematerijalnim dobrima.

Bog kaže da će nagrada na nebesima, biti srazmjerna iznosu razlike između onoga što smo primili i koliko smo dali. Zato je pitanje vjere

povezano sa dobrotom. Ko ne vjeruje u Božiju pravdu i Njegovu nagradu, ne može da čini tu „neisplativu“ dobrotu. Neki ne očekuju odmah „isplatu“ ali je očekuju za ovoga života.

Takva dobrota se umara, deprimira, posustaje, razočarava, čak ozlojeđeno ustaje protiv drugih ljudi, mrmlja i negoduje protiv života i Boga. Često u svom „pravdom“ gnjevu uzima „pravdu“ u svoje ruke i sveti se. U ime neke svoje „pravde“ uzima ono svoje - „zarađeno“, nadoknađuje sebi ono za šta je navodno zakinuta. Osjeća se uskraćeno i zakinuto od „loših“ ljudi i umiruje savjest nekom svojom „pravdom“.

Hrist takvima poručuje:

„Zaista vam kažem da ste primili platu svoju“ (Rim. 6:5).

Lav Lajović, Podgorica

N IJEDAN TRUD U GOSPODU NIJE UZALUDAN

Osjećaš li se obeshrabreno? Zasižno *da*, posebno ako se trudiš oko mnogo stvari a ne vidiš uspjeha. Još je teži osjećaj, kad od drugih čuješ: „Sve je to lijepo što radiš, ali kakve koristi od toga? To ničemu neće služiti.“

Prijatelju, nemoj otići s ovoga svijeta a da ti je posljednja riječ na usnama: „Svaki je trud na ovome svijetu uzaludan!“ Želim te ohrabriti i reći ti da nije tako! Tvoj trud ne mora biti uzaludan!

Jedno je potrebno - sa ljudskoga preći na Božije djelo. Jedan od heroja vjere u Bibliji je i apostol Pavle. Kuda god je išao, cijelim je svojim srcem pronosio vijest o spasenju po Isusu Hristu. Nailazio je na protivljenja, poteškoće, i mnogo puta je mogao odustati. Sigurno su mu prepreke na svakom uglu poručivale: „Nećeš proći dalje. Tvoj trud je uzaludan.“

Nasuprot tome, Pavlova poruka je vjernicima bila: „Vaš trud nije uzaludan!“ U Novom zavjetu, u Prvoj poslanici crkvi u Korintu, nailazimo na ove

Pavlove riječi: „Prema tome, braćo moja ljubljena, budite čvrsti, nepokolebljivi, uvijek napredujte u djelu Gospodnjem, svjesni da vaš trud u Gospodu nije uzaludan!“

(1. Kor 15:58)

Apostol potiče crkvu na djela Božja s naglaskom da takav trud neće propasti. Duboko vjerujem da je pravo djelo Božje ono koje Bog kroz tebe čini za tvoga bližnjega, ili ono koje je plod tvojih suza i čežnji da služiš Bogu.

U Bibliji, u Prvoj knjizi o carevima, u sedamnaestome poglavlju, postoji zapis o siromašnoj udovici. Živjela je u Sarfati, mjestu u području grada Sidona. Za Jevreje je to bilo pagansko područje. Uprkos tome što su Jevreji izbjegavali paganska naselja, izraelski

prorok Ilija je došao u to mjesto u potrebi za hranom i vodom. U Izraelu je vladao kralj Ahav, koji je činio ono što je bilo zlo u Božjim očima. Udovoljavao je željama svoje žene Jezavelje, paganke koja je bila porijeklom baš sa područja Sidona. Ona je uticala na Ahava da u Izrael uvede obožavanje paganskih bogova. Ilijin je zadatak bio da se suprostavi ovakvim opakim nastojanjima. Došla mu je Božja riječ: *„Ustani, idi u Sarfatu Sidonsku i ondje ostani. Evo, ondje sam zapovijedio jednoj udovici da te hrani.“*

(1. Carevima 17:9)

To je bilo, kao da je Bog rekao: *„Tamo imam jednu osobu, kroz čije srce mogu djelovati. U tom je gradu siromašna žena, otvorena za moj naum. Kroz nju te mogu nahraniti i napojiti.“*

Susret proroka Ilije i udovice zbilo se pokraj gradskih vrata. Evo kako to Biblija opisuje: „Neka je udovica tamo skupljala drva; on (*Ilija*) joj se obratio i rekao: Donesi mi malo vode u vrču, da pijem! Kad je pošla da donese, on je viknuo za njom i rekao joj: Donesi mi i malo hljeba u ruci!“

(1. Carevima 17:10-11)

Dok nije stigao u Sarfatu, Ilija je pio vodu iz potoka, ali potok je presušio. Voda je postala vrlo tražena roba. Dati nekome da pije u sušnome području, bila je dragocjena pomoć. Udovica je spremno pošla po vodu, da napoji njoj nepoznatog čovjeka, ali žednog i umornog putnika. Ilija je bio i gladan. Činilo se da udovica ne može udovoljiti njegovoj potrebi, jer je odgovorila: „Živoga mi Gospoda, tvoga Boga; ja nemam pečena hljeba, nemam do pregršti

brašna u ćupu i malo ulja u vrču. I evo kupim drva, pa ću otići i ono pripremiti sebi i svome sinu, da pojedemo i da umremo.“

(1. Carevima 17:12)

Ipak, Ilija je ustrajao u svojoj molbi. Dao joj je do znanja da njezin trud neće biti uzaludan: „Jer ovako govori Gospod, Bog Izraelov. U ćupu neće brašna nestati ni vrč se s uljem neće isprazniti sve dokle Gospod ne pusti da kiša padne na zemlju.“

(1. Carevima 17:14)

Žena je poslušala.

„Ode ona i učini kako je rekao Ilija.“

(1. Carevima 17:17)

Ova siromašna žena je mogla pronaći razloge da ne pomogne Iliji. Vladala je netrpeljivost između njenog naroda i Izraelaca. Stoga je mogla reći: „Zar da jednom Izraelcu dam i posljednji komadić hljeba?“ Mogla je reći: „Ni meni nema ko pomoći.“

U svojoj krajnjoj je oskudici dala čovjeku u potrebi da jede i pije. Pouzdala se u njegovo obećanje, iako bi se možda mnogi na njenom mjestu predomislili i rekli: „*Pomogao bih ti da nisam u tako teškoj situaciji!*“ Ali ova je udovica bila

spreмна na Božje djelo. U svom je domu pružila i prenoćište Iliji.

Bog je mogao računati na nju. Trud, koji je ona uložila oko nepoznatoga čovjeka, da ga udomi, nahrani i napoji, donio je samoj udovici dva velika blagoslova. Prvi je taj što se brašno iz ćupa nije potrošilo i u vrču nije nestalo ulja, po riječi koju je Gospod rekao preko svoga sluga Ilije. Drugi je još veći. Kada se udovičin sin nasmrt razbolio, Ilija ga je položio na svoju postelju i zavapio Bogu: „Gospode Bože moj, zar zaista želiš udovicu, koja me ugostila, uvaliti u tugu umorivši joj sina?“

(1. Carevima 17:20)

Bog je uslišio molbu i Ilija je vratio sina udovici riječima: „Evo, tvoj sin živi!“

(1. Carevima 17:23)

Njezin trud nije bio uzaludan ni u pogledu napredovanja Božjeg djela. Taj za nju nepoznati čovjek, k tome još i Izraelac, bio je Božji prorok, koji je zahvaljujući njezinoj pomoći mogao nastaviti Božje poslanje.

Uvijek se volim sjetiti malih ali dragocjenih Božjih zahvata u

svome životu. U jednom periodu moje mladosti, živio sam vrlo povučeno. Duša mi je vapila Bogu i čeznula za njegovim dodirima. Utjeha usamljeničkom životu su mi bile Biblija i knjige, uglavnom duhovnog sadržaja.

Ustrajno sam zapisivao pojedine odlomke, te lijepe misli i izreke. Imao sam staru pisaću mašinu, koja mi je bila pomoćnik i saradnik. Kako je hrđa polakao nagrizala tipke, morao sam snažno udarati po njima, kako bi se otisnula slova. Čak su mi i prsti oticali od snažnih udaraca. Da me je neko gledao sa strane, dok sam u polumračnoj sobici zapisivao misli i izreke, zasigurno bi pomislio: *„Ovaj je mladić lud, šta će mu te knjige i sve to što zapisuje! Kakve koristi od toga! Bolje je da traži neki bolji posao jer ovako se samo uzalud muči!“* Ne bih mu mogao ništa reći u svoju odbranu. Nisam imao nikakav poseban plan s tim zapisima, osim što sam ih doživljavao kao hranu za moju usamljenu dušu.

Mnogo godina kasnije, došao sam u priliku da zajedno sa prijateljima, koje sam u međuvremenu stekao, organizujem svakog mjeseca večeri hrišćan-

ske poezije. Većinu onih misli i izreka, stihova i priča, zapisanih na staroj pisaćoj mašini, uspjeli smo predstaviti na ovim susretima, što je bilo dobro prihvaćeno. Shvatio sam da je Gospod to prepoznao kao svoje djelo, dok sam dan za danom, uz duboke vapaje Bogu i natečene prste, prepisivao retke iz omiljenih knjiga. Mislio sam da će ti zapisi služiti samo za moju dušu, a Gospod je dao da oni ugledaju svjetlo dana, te da ih osim mene još neko čuje. Meni je to bila dobra pouka da nijedan trud nije uzaludan, ako iza njega stoji srce koje vapi Bogu.

Želim se pomoliti za tebe, za vas koji ovo čitate. „Gospode, u ime Tvoga Sina Isusa Hrista, blagoslovi novim poticajima one koji ovo čitaju. Neka Sveti Duh osvježi njihovu dušu i da im snagu za svakodnevni život. Molim Te, Gospode, neka njihove misli budu usmjerene ka Tebi, neka ne posustanu, neka se ne predaju. Jer u Tebi Gospode, nijedan trud nije uzaludan! Ti odgovaraš na naše vapaje i naša djela uzimaš u svoje ruke i činiš ih vrijednima u svoje vrijeme. Amin!“

Vlado Pšenko, Vukovar

Š

TA TREBA DA URADIM
DA BIH UGODILA BOGU?

Bez obzira na to šta uradim, čini mi se da nikada nije dovoljno. Trudim se iz petnih žila da živim prema onome šta verujem. Imam tihi čas svako veče. Molim se često. Pamtim stihove napamet. Vodim malu grupu za proučavanje Biblije. Nikada ne propuštam crkvene službe. Ipak mi se čini da ne radim dovoljno i često me grize savest zbog toga. Šta još treba da bih ugodila Bogu? Šta je još potrebno da uradim?

Jednog dana sam ovo pitala svog pastora, a on mi je dao neke jako ohrabrujuće reči: „Ako si hrišćanka, Bog je jako zadovoljan tobom. Čini mi se da ti na svoj odnos sa Bogom gledaš kao na listu, tipa: *šta još sve treba da uradim?* To će ti uvek kraći radost.“

Onda je izvadio svoju Bibliju i otvorio je poslanicu Galatima. On mi je ispričao kako su se ti ljudi osećali kao i ja sada. Rekao mi je: „Neki ljudi su ubedili Galate da oni uvek treba da se drže liste pravila. Zato im je Pavle napisao pismo da bi ih podsetio, da ih je Bog prihvatio

kroz milost, a ne zbog nečega što su uradili. To ne znači da treba da prekineš da imaš svoj tihi čas, niti treba da prestaneš da vodiš svoju grupu za proučavanje Biblije. Takva dela su dokaz da se tvoje srce menja. Samo ne treba ti da misliš da Bog nikako ne odobrava odmor, radost, niti treba da budeš opterećena mislima koliko dobro nešto činiš ili koliko često sve to praktikuješ.“

Naš razgovor je pokrenuo moje putovanje ka slobodi. Nastavila sam proučavati poslanicu Galatima, koja je za mene postala novo otkriće evanđelja milosti. Ja sam odrastala u crkvi, i slušala sam mnogo puta da je Bog poslao svog jedinorođenog Sina da umre za naše grehe. Nažalost, vremenom sam tu poruku počela da utišavam. Govrila bih sebi: „Ma, znam ja to sve. Hajde da krenemo na nešto drugo.“

Samo što ja to nisam tako dobro shvatila, jer sam vremenom počela da verujem da me Bog prihvata samo po tome koliko sam dobrih dela uradila.

Tako sam počela da mislim da ako se više budem molila i ako budem više proučavala Bibliju, i Bog će biti više zadovoljan sa mnom, pa će želeti da me upotrebi. Tako je bilo sve do jednog dana kada sam se uspravala i propustila svoj tihi čas.

Međutim, tada je evanđelje počelo da mi bude mnogo jasnije, pa sam počela da uviđam da i kada budem imala najbolji dan i kada budem radila sve kako treba, ja ću i dalje biti grešnica. Nikada neću održati sve Božije zapovesti onako kako treba i biti savršena. Zbog toga mi treba Božija milost i to svakodnevno. Bog treba uvek da bude na prvom mestu. Mislim da sam ja zaboravila jednu važnu stvar u svom hrišćanskom životu, a to je da je Bog beskonačno zadovoljan sa mnom, ne time kako ja nešto uradim već zbog toga što sam Njegovo dete. Kroz Njegovu milost, ja sam „sakrivena sa Hristom u Bogu“ (Kol. 3:3). To znači sledeće, da kada me Bog pogleda, On na meni ne vidi greh, već savršenstvo svoga Sina.

Ova istina mi je konačno sinula kada sam jednom prilikom slušala svoga pastora kako govori o svojoj kćerki Robin. Dok

je išla u srednju školu, bila je upisana u razred u kome su bila deca posebno nadarena za engleski jezik.

Na prvom času, učitelj je ispričao šta sve od njih očekuje u narednom periodu i ispričao je šta će sve učiti. Robin je bila potpuno prestravljena. Ona je došla kući i rekla svom ocu da sutra odmah ode da popriča sa tim nastavnikom i da je ispiše iz tog razreda. On je pristao i ugovorio je sastanak sa nastavnikom i postigli su dogovor. Nastavnik je želeo da Robin ostane na njegovom času, a on bi joj odmah na početku dao peticu, s tim da će morati da uradi svaki domaći i da učestvuje u diskusijama na času. Robin se složila sa ovim uslovima.

Znate šta je nastavnik otkrio? Da je Robin svakako zaslužila tu peticu i to bez njegove pomoći. Nastavnik je uklonio njen strah od neuspeha i Robin je briljirala.

Kada sam čula ovu priču, shvatila sam da su moja osećanja očaja ustvari ništa drugo do strah od neuspeha. Kao i Robin, ja sam se bojala toga da sav moj rad za Boga ne ostane neprimećen. Kako bih uopšte mogla da dobijem prolaznu ocenu?

Baš kao i Robinin nastavnik, Bog je napravio korak unapred i dao mi je peticu. Znao je da ću pronaći slobodu koju pre nisam poznavala. Sada konačno znam da ne treba da radim sve to samo da bih dobila Božije odobravanje, jer će me On svejedno voleti baš takvu kakva jesam.

To sve mi je još više pojačalo želju da proučavam Bibliju i da učim stihove napamet. Otkrila sam još jednu stvar, a to je da što više saznajem koliko me On ustvari voli, ja sam sve više motivisana da volim druge ljude. I dalje imam dane kada želim samo da ispunim svoje obaveze ili kada vidim neke stvari koje nisam uradila onako kako bi trebalo. To me odmah počne vući ka osećaju krivice. Dešava mi se i to da ako sam sve uradila

odlično, pomislim tada kako sam se konačno dovela u red.

Kada mi se dogode ove krajnosti, shvatim da sam opet zaboravila evanđelje. Tada ponovo moram sebe da podsećam kako moj odnos sa Bogom nije zasnovan na mojim predstavama o Njemu. Ja sam to što jesam (novo stvorenje); nisam dela koja činim, niti slika koju sama stvaram o sebi...

Ne postoji bilo šta što treba i može biti učinjeno savršeno. Posebna sam i bitna zbog onoga što je Bog uradio za mene. On je uklonio prokletstvo neuspeha. Sada mogu da se odmaram i da uživam u tome da Ga još bolje upoznajem.

Amber Penny

Preveli i priložili Darko i Dragana Brvenik

PROMIJENI SVOJ ŽIVOT

Molim te, budi svjestan da u svom životu, moraš napraviti neke promjene. Te promjene moraju biti dovršene, tako da bih Ja mogao ispuniti svoje obećanje tebi – da ti podarim mir, radost i sreću u ovom životu.

1. PRESTANI BRINUTI

Život ti je zadao udarac, a sve što ti radiš jeste da sjediš i brineš. Jesi li zaboravio da sam Ja ovdje, da nosim teret umjesto tebe? Ili uživaš u gundanju prema svakoj sitnici koja ti dođe u život?

2. STAVI NA LISTU

Nešto treba uraditi ili pobrinuti se za nešto. Stavi to na listu. Ne,

ne na tvoju listu. Stavi to na moju listu. Ja sam taj koji će se pobrinuti za problem. Ne mogu ti pomoći, sve dok to ne predaš Meni. Iako je Moja lista dugačka, Ja sam Bog. Mogu se pobrinuti za bilo šta što staviš u moje ruke. Zapravo, Ja već brinem o puno stvari o kojima ti uopšte ne razmišljaš.

3. VJERUJ MI

Kada si jednom predao Meni svoj teret, prestani stalno pokušavati da ga uzmeš nazad. Vjeruj Mi. Imaj vjere da ću Ja brinuti o svim tvojim potrebama, problemima i iskušenjima. Problemi sa djecom? Stavi ih na Moju listu. Problemi sa finansijama? Problemi sa emocional-

nim padovima... Stavi na moju listu. Želim ti pomoći. Sve što ti treba da uradiš jeste da Me pitaš i zamoliš.

4. OSTAVI PO STRANI

Nemoj se probuditi jednog jutra i reći: „Ha, sada se osjećam puno snažnije, mislim da mogu sam izaći na kraj sa tim.” Zašto misliš da se sada osjećaš jačim? Jednostavno. Predao si mi svoj teret i sada Ja brinem o tome. Ja takođe obnavljam tvoju snagu i darujem ti mir. Zar ne znaš, kada bih ti vratio nazad tvoje probleme, bio bi ponovo na samom početku? Prepusti svoje probleme Meni i zaboravi na njih. Pusti Mene da radim svoj posao.

5. RAZGOVARAJ SA MNOM

Želim da zaboraviš na mnoge stvari. Zaboravi ono što te je izluđivalo. Zaboravi brigu i iskušenja, jer znaš da Ja imam kontrolu. No, jednu stvar te molim da nikada ne zaboraviš – molim te, nemoj zaboraviti razgovarati sa mnom. Neka to bude često. Ja te volim! Želim čuti tvoj glas. Želim biti uključen u sve što se događa u tvome životu. Želim slušati o tvojim prijateljima i o tvojoj porodici. Molitva je jednostavno razgovor sa

mnom. Želim biti tvoj najdraži prijatelj.

6. IMAJ VJERE

Odozgo vidim puno stvari, koje ti odozdo ne možeš da vidiš. Imaj vjere u Mene da znam šta radim. Vjeruj Mi, ne bi želio imati pogled kakav imam ja. Nastaviću se brinuti o tebi, paziti te i zadovoljavati tvoje potrebe. Samo Mi trebaš vjerovati. Iako imam mnogo veću zadaću nego ti, čini se da ti imaš mnogo problema samo u izvršavanju svog jednostavnog djela. Koliko teško može biti da Mi vjeruješ?

7. DIJELI

U dobi od dvije godine, naučio si kako dijeliti. Kada si to zaboravio? To pravilo i sada vrijedi. Dijeli sa onima koji su manje srećni od tebe. Dijeli radost sa onima, kojima je potrebno ohrabrenje. Dijeli smijeh sa onima, koji se jako dugo nisu nasmijali. Dijeli svoje suze sa onima, koji su zaboravili kako plakati. Dijeli vjeru sa onima koji je nemaju.

8. BUDI STRPLJIV

U samo jednom životu, stvorio sam mogućnosti da iskušiš različita iskustva. Rasteš od djeteta do odraslog čovjeka, imaš dje-

cu, mnogo puta mijenjaš poslove, učiš mnoge zanate, putuješ na razna mjesta, srećeš se sa mnogo ljudi i toliko toga iskušiš. Kako onda možeš biti nestrpljiv kada Meni treba malo više vremena od onog što ti očekuješ, da bih rješio nešto sa svoje liste? Vjeruj u moju tačnost, jer je moje tempiranje savršeno. Samo zato što sam stvorio svemir u šest dana, svi misle da Ja uvijek žurim, žurim, žurim, žurim...

9. BUDI DOBAR

Budi dobar prema drugima, jer i njih volim jednako, kao što volim i tebe. Oni se možda ne oblače kao ti, možda ne govore kao ti, možda ne žive na način na koji ti živiš, ali ipak, ja vas

sve volim. I zato vas sve molim, pokušajte se slagati – zbog Me. Svakog od vas sam stvorio različitog po nečemu. Bilo bi dosadno kada biste svi bili isti. Molim te, znaj da volim svaku tvoju razliku.

10. VOLI SEBE

Tako mnogo volim tebe, kako onda ti možeš ne voljeti sebe? Stvorio sam te samo iz jednog razloga – da bi bio voljen i da zauzvrat voliš. Ja sam Bog Ljubavi. Voli Me. Voli svoje bližnje, ali voli i sebe. Moje je srce prepuno bola kada vidim tebe kako se ljutiš na sebe, kada stvari ne idu kako si ti očekivao. Jako si mi dragocjen.

NIKADA TO NE ZABORAVI...

MM

DOBROTA
je bolja
od ljepote.

Vijetnamska poslovice

UŽIVANJE U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU

Svi mi smo često frustrirani. Pod raznim smo stresovima. Život danas postaje sve više komplikovan. Ne uživamo u životu kao što bi Isus htio. Život se neće promijeniti i postati lakši. Molim vas stoga da promijenimo naš pristup životu.

U Filipljanima 4:6 je zapisano da ne treba da se brinemo ni o čemu, nego u svakoj okolnosti i svemu, kroz molitve i prošnje, sa zahvalnošću da naše molbe budu znane Bogu. Brige i frustracije samo komplikuju naše živote, ali mi možemo uživati jednostavan život kroz molitve i potpuno pouzdanje u Boga.

Kako možemo živjeti jednostavno? Šta to možemo uraditi da bismo jednostavno živjeli? Broj jedan, možemo pospremiti nered. Možemo pospremiti svoj život. Možda će neko sada da kaže: „A kakve to ima veze sa molitvom?“ Pa zbog toga što se moramo moliti Boga za hrabrost da bismo se oslobodili nekih stvari. Kada imamo gomilu nečega, gomilu nepotrebnih stvari, onda imamo i problem. Gomila, gomila... nepotrebnih stvari. Onda tu gomilu treba skloniti ovdje, tako da možemo koristiti ovo, a onda treba ovo pomjeriti tamo, da bismo mogli

ovdje da stavimo...

Svu tu gomilu moramo pomaknuti ovdje, onda moramo staviti na krevet, a kada je vrijeme za krevet, moramo sve da sklonimo sa kreveta, pa je moramo staviti negdje drugdje. Onda je stavimo na mašinu za veš, pa se sjetimo da imamo veša u mašini, tako da je moramo pomaknuti da biste koristili mašinu.

Znate li da okruženje utiče na nas više nego što mislimo? Vjerujem da je jedan od razloga zašto su ljudi frustrirani taj što imaju gomilu smeća gdje god da se okrenu.

Svaki dan se zatrpam gomilom stvari: notesi, papiri, stvari koje ljudi žele da čitam. Stavim ih u svoju kancelariju i zatvorim vrata, i svaki put kada ušetam tamo, prepadnem se.

Budimo organizovani i držimo sve u redu. Molimo se da nam Bog da hrabrosti da dajemo stvari. Molimo da nam Bog da hrabrosti da se otarasimo nekih stvari. Ako nam se stvari potucaju sa mjesta na mjesto, ne trebamo ih. Još jedna stvar koja nam može pojednostaviti život je da molimo Boga da nam pomogne da razlučimo sa čim se treba pozabaviti, a šta treba ostaviti. Ne pravimo planine ni

od čega. Ne treba korigovati djecu za svaku grešku. Ne moramo svaki put prebaciti i grditi ih kada neko od njih ostavi stvari i ne skloni ih. Ako se mi istresamo na našu djecu sve vrijeme, mi lomimo njihov duh i oni nam se počinju opirati.

Ja sam bila čangrizalo prve klase. Da sam barem znala tad ono što znam sada. Ali nisam, jedino mogu poučiti druge da ne prave iste greške i glupe stvari koje sam ja činila. Nisam znala nikoga pustiti na miru. Svaki put kad nešto nije bilo urađeno kako treba, ako bi neko nešto zaboravio, ako nešto nisu uzeli, ili nisu ostavili na svoje mjesto, ja sam morala nešto reći. Morala sam nešto reći!

Zahvaljujem se Bogu što sam uspjela naučiti oko čega se treba truditi a šta treba ostaviti. Moj život se poboljšao jer neke stvari jednostavno moramo pustiti da odu. Trebamo se moliti za to, pustiti ih i dati Bogu šansu da to riješi.

Pogledajmo Izlazak 18. Ako primjenimo šta tamo piše, pojednostavićemo sebi život. Ono što je jednostavno je dobro. U Izlasku 18:13-14 piše: „Sutradan Mojsije stade da sudi narod, i narod je stajao oko Mojsija od jutra do večeri. Kad vidje tast Mojsijev, šta sve on radi sa narodom, reče: Zašto imaš toliki posao s narodom? Zašto sjediš sam na sudu, a sav narod tiska se oko tebe od jutra do večeri?“

Drugim riječima Mojsije je bio zauzet cijeli dan. Trebali bismo naučiti nešto iz stiha 15: „Mojsije reče svom tastu, zato što mi narod stalno dolazi.“

Ako mislimo da svaki put kada nam neko dođe i zamoli da učinimo nešto ili da se uključimo u nešto, mi treba da učinimo ono što traže; onda nikada nećemo imati jednostavan život. Moramo naučiti kazati NE. Kad Duh Sveti kaže NE i treba da kažemo NE. Imajmo na umu kada neko želi čuti DA, neće mu se svidjeti ako kažemo NE, ali mi nismo odgovorni za njihovu radost; odgovorni smo za svoju. To ne znači da mi ne želimo činiti stvari za druge ljude, ali ne možemo stalno svima govoriti DA da bi sav svijet bio zadovoljan, a u isto vrijeme umirati iznutra pokušavajući da održimo stvari.

Ako nastavimo čitati ovu priču, Mojsijev tast je rekao: „Evo šta ćeš učiniti; treba da pomežeš neke druge ljude da ti pomognu.“ Drugim riječima treba da delegiraš druge. Još je rekao: „Evo šta još treba da učiniš - od sada ti rasuđuj u velikim stvarima, a manje prepuštaj njima.“

Mislim da je to dobar savjet za svaku osobu koja živi sama; to u malo drugčijem kontekstu znači da male beznačajne stvari trebamo ostaviti. Ima jedan stih u 2. Timoteju u kome piše da treba da izbjegnemo prepirke oko nevaž-

nih stvari. Drugim riječima ne svađajmo se sa nekim oko stvari koje treba pustiti. Ne pravimo velike planine od brežuljaka od blata. To će pojednostaviti naš život. Da li se slažete sa mnom? Naučite kako da radite jednu po jednu stvar i uživajte u tome.

Pogledaćemo sada poslanicu Filipljanima 4. Ovo je jedna od stvari o kojoj mi Bog puno govori i sada vam dajem uvid u moj život. Ovo je jedna od stvari o kojima mi Bog često govori jer želi da moj život bude jednostavan i da mogu uživati u njemu. Učim se sa čim se trebam konfrontirati, a šta ostaviti na stranu, jer po svojoj prirodi volim konfrontacije. Lakše mi je konfrontirati se nego pustiti nešto. Nekima je teže konfrontiranje, tako da više stvari prepuštaju ne riješavajući ono što treba. Ja sam imala suprotan problem. Mnogo puta je trebalo da ostavim neke stvari i otkrila sam da ako uradim tako, Bog će se pobrinuti za to a mene poštediti nerviranja. Još jedna stvar u kojoj me Bog puno koriguje, koja takođe ima veze sa pojednostavljanjem života, jeste da naučim činiti jednu po jednu stvar, a ne puno toga u isto vrijeme.

Mogu raditi šest ili sedam stvari u isto vrijeme. Ne znam koliko vi možete, ali ja sam jako dobra u tome. No to nije dobro za mene jer me neprestano frustrira i prebrzo funkcionišem. Ne samo to, kad tako činim; ne koncentrišem se niti

na jednu stvar koju obavljam i moja snaga se rasipa i dešava se to da ih obavljam ne znajući da li išta zapravo činim dobro.

Ono što nije dobro u današnjem svijetu i zbog čega ljudi ne rade svoj posao dobro, jeste zato što ne daju sebe tom poslu. Nisu koncentrisani na to što rade. Ne daju sebe svojim darovima. Volim 12. poglavlje poslanice Rimljanima gdje piše da ako poučavam onda treba da damo sebe poučavanju, ako imamo službu davanja da se potpuno damo u darivanju, ukoliko imamo službu tješjenja, da se predamo u potpunosti tome. Šta nam Bog govori? Fokusirajmo se!

Nemojmo pokušavati da činimo gomilu stvari u koju nas Bog ne poziva. Radimo svoj dio. Ostanimo fokusirani i dopustimo da bitna stvar u našem životu bude zaista bitna. Znamo da je Bog broj 1, ali osim toga imamo i druge prioritetne stvari za koje treba da budemo odgovorni.

Ja sam u svojoj službi odgovorna za poučavanje, propovijedanje, molitvu, pisanje i služenje. Mogu činiti i gomilu drugih stvari, mogu voditi kancelariju, davati svoje mišljenje o mnogo stvari, ali moja odrasla djeca pokušavaju da mi pomognu da shvatim da zemlja neće prestati da se okreće ako ja ne iznesem svoje mišljenje o svesmu. Moj najmlađi sin vodi našu najveću kancelariju. Naš stariji sin

vodi misijske aktivnosti. Uključena sam s mlađim sinom u puno dnevnih aktivnosti, i zaista mi je teško ponekad, jer mi više ne govori šta se dešava! Često mu kažem: „Pa zašto mi to nisi rekao?“

On mi uglavnom odgovori: „Reci mi zašto si ti to morala znati? Ja sam se i onako pobrinuo za to. Zar nije stvar baš u tome – osloboditi te da činiš ono za šta si pozvana a da ti ostane još vremena za život?“

„Da, ali mislim ipak da je trebalo da me pitaš za to.“

Mi treba da naučimo da nije neophodno da budemo uključeni u svaku stvar koja se dešava ako želimo imati jednostavan život i uživati u njemu. Treba da znamo šta je naš dio i dati se tome. Ponekad je najteža stvar za mene da ostanem izvan nečega što čini moj muž Dejv, ili ostati izvan nečega što čini neko od moje djece. Ponekad se desi da Dejv razgovara preko telefona u drugoj sobi, a ja osjetim da moram ustati i otići do nje-

ga da vidim o čemu govori. Zar to nije patetično. Imati preko šezdeset godina, a još biti toliko radoznao. Ponekad bi život bio bolji da nismo čuli neke stvari.

Reći ću vam jedan dobar vic o meni. Ovo se hvala Bogu desilo prije dvadeset godina. Imala sam poslovni sastanak sa našom sekretaricom, a ona je nakon toga trebalo da ima poslovni sastanak sa Dejvom u kući. Dejv je uporno radio neke stvari, a ja sam željela čuti šta se dešava na njegovom sastanku. Trebalo je da se istuširam i radim neke druge stvari, ali on i dalje nije počinjao sastanak.

Tako sam se ja na kraju popela na sprat i ušla u kadu. Baš u tom trenutku sam kroz rešetku na podu čula da su počeli sastanak. Iskreno vam govorim, spopala me je radoznalost. Izašla sam iz kade, omotala se peškirom i otvorila rešetku na podu. Bog mi je tada rekao: „Džoj, uđi u tu kadu i okupaj se.“ Nemojte mi reći da niko od

vas nije nikada slušao kroz pukotinu na vratima ili virio kroz ključaonicu. Možete se praviti sveti koliko hoćete, ali mislim da je svako to činio. Ja sam tada bila previše radoznala i znatiželjna, ali smisao ovoga je da takve stvari komplikuju naš život! Koliko nas je istraživalo i saznalo nešto za što smo godinama kasnije žalili što smo uopšte saznali.

Postoji puno stvari kojih se moramo okaniti. Treba da naučimo da se fokusiramo na ono na šta nas je Bog pozvao da činimo. Treba da ostavimo druge da čine ono na šta ih Bog poziva. Pokušajmo da naučimo kako da radimo jednu po jednu stvar. U Filipljanima 4:6 je zapisano da se ne brinemo niti da strepimo zbog bilo čega. Koliko od nas zaista vidi ovo? Ne strepimo niti brinimo zbog bilo čega.

Znate li šta je briga? Kada koristimo danas pokušavajući da shvatimo sutra. Bilo mi je loše jer sam uvijek mislila o stvari koja dolazi sledeća. Ja jesam radila u zajedništvu sa Duhom Svetim, pokušavajući da naučim kako da se koncentrišem, ali znate šta?

Otkrila sam da kada pišem nešto, i ako radim to misleći o nečemu drugom, moj rukopis postane jako neuredan. Ali ako se fokusiram na ono što pišem i razmišljam o svakoj riječi, pišem jako lijepo. Koncentrisati se znači sve svoje snage usmjeriti na jednu stvar.

Pravimo ogromnu grešku u našem sistemu, pokušavajući da prepunimo naše rasporede i da činimo više stvari odjednom. Frustriramo sami sebe. Guramo sebe u stres. Život postaje komplikovan. Ne uživamo u njemu onako kako bi Isus to želio, a život se neće promijeniti. Preklinjem vas: promijenite svoj pristup životu!

Prestanimo činiti stvari onako kako svijet to čini, imajmo različit pristup životu; tako da možemo uživati u njemu. Koliko nas je voljno, koliko nas zna da moramo napraviti neke promjene?

Pokušavam vam pomoći i dati neke informacije. Nadam se da ne sjedite tako razmišljajući o svim frustriranim ljudima koje poznajete i za koje mislite da bi oni trebali čitati ovo. Dobra vijest je da vi ovo čitate.

Druga stvar za koju vjerujem da je trebamo činiti, jeste naučiti da uživamo tamo gdje jesmo, sve dok smo na putu tamo gdje idemo. Ne želim da mi život prolazi u zbrci i da uvijek bude tako.

Ja sam osoba sa vizijom i orijentisana sam prema cilju, ali se moramo smiriti i naučiti kako da uživamo u onome što činimo dok idemo tamo kuda idemo. Sa žaljenjem kažem da puno godina nisam uživala, naročito prvih godina svoje službe, jer sam bila obuzeta njenim rastom. Žalim što tada nisam znala stvari koje danas znam.

Nikada nećemo uspjeti da natjeramo Boga da požuri, tako da slobodno možemo da se smirimo i uživamo tamo gdje jesmo. Ja to nisam znala. Ostajala sam frustrirana, pokušavajući da učinim da se nešto desi. Jedna od stvari koje moramo činiti je naučiti da budemo više zahvalni za ono gdje jesmo. Da budemo zahvalni za ono što imamo, umjesto da uvijek želimo da imamo nešto drugo.

U Filipljanima 4:6 je zapisano: „Nemojte se bojati niti imati ikakvu brigu nizašto nego u svim okolnostima i situacijama molbama i molitvama sa zahvaljivanjem, nastavite svoje želje obznanjivati Gospodu.“

Sjećam se jednom kada sam molila Boga da uradi nešto za mene, a On je rekao: „Zašto bih to uradio? Žališ se na ono što imaš sada!“

Bog želi blagosloviti zahvalne ljude. Možda nam treba novi auto, ali treba da budemo zahvalni i za onaj koji imamo. Ako nemamo auto budimo zahvalni i za bicikl, ako nemamo bicikl, budimo zahvalni Bogu za svoje noge. Nađimo način da budete zahvalni, jer mrmljanje, gundanje i žalopojke neće pokrenuti Boga da nam pomogne. Njega pokreće slavljenje, obožavanje i zahvalnost. To je ono čega naše molitve trebaju biti pune. Kada zahtjevi upućeni Bogu počinju da potiskuju slavljenje, tada imamo problem.

Treba da budemo zauzeti time da zahvaljujemo Bogu za sve. Od tekuće vode i unutrašnjih instalacija do mnogo čega drugog. Umjesto da se žalimo: „Oh ta djeca! Nja, nja, nja...“

Žalopojke su jedna od stvari u koje najlakše možemo upasti. Čak ne moramo ni pokušavati. Molimo se Bogu da nam da veliku kuću, a onda se žalimo jer je moramo čistiti.

Muž na koga se žališ, vjerovala si Bogu za njega, molila se za njega. Govorila si Bogu: „Treba mi čovjek. Daj mi ga! Daj mi muža! Moram se udati!“

Sada si dobila jednog. Juhu?! Bolje budi zahvalna. Postoji neko drugi ko bi ga preuzeo ako ga ti ne želiš. Postoji druga žena koja je neudata i koja se moli Bogu za muža. Kažu da su oženjeni ljudi bijesni, a samci tužni. Čini se da danas ne možete nikoga usrećiti.

Moramo biti zahvalni! U Filipljanima 4:11 Pavle je napisao: „Ne govorim da sam u bilo kakvoj ličnoj potrebi, naučio sam biti zadovoljan.“ Aliluja! On je to naučio. To nije nešto sa čime se rađamo, to moramo naučiti.

Želim da budem zadovoljna do tačke gdje nisam više ometena i uznemiravana, u bilo kom stanju da sam. Zadovoljstvo ne znači da nikad ne poželimo vidjeti promjenu. Ovim ne sugerišem da nikada ne poželimo da imamo više novca

ili imamo bilo šta bolje; da nikada ne vidimo da se ljudi u našem životu mijenjaju; da ne vidimo da se mijenjaju naše okolnosti. To je pasivnost. Bog ne želi da mi budemo takvi.

Predlažem da nađemo način da budemo vizionari orijentisani prema ciljevima u kojima mogu uživati u svakom trenutku svoga putovanja. Život nije samo stizanje na cilj, život je putovanje koje preduzmemo da bismo stigli tamo. Treba da uživamo u putovanju. Uživajmo u svojoj djeci dok odrastaju, jer Bog je obećao da će se pobrinuti za nas i ispuniti naše potrebe. U Jevrejima 13 je zapisano da Bog neće da nas ostavi, ode i ostavi nas bez podrške. Bog će ispuniti naše potrebe i mi možemo da uživamo u svom životu.

Kad imamo problem, opet možemo uživati u svom životu. U Psalmu 100:4 je napisano: „Uđimo na vrata Njegova sa zahvalnošću, dvore Njegove sa slavljenjem.“

Ne možemo čak ni privući Njegovu pažnju bez slavljenja i hvalljenja. Biblija kaže da treba da budemo zahvalni i da tako govorimo. Biti zahvalan i tsko govoriti. Vjerujem da treba da pokazujemo više zahvalnosti u međusobnim odnosima.

Mislim da bi se mnogi odnosi dramatično poboljšali ako bismo počeli cijeniti ljude i zahvaljivati im za ono što čine za nas; umjesto

da to podrazumjevamo i očekujemo da oni to čine oni.

Jako je lako biti sebičan i ego-centričan. Biblija kaže da treba da čuvamo sebe od pohlepe i nečistote (Luka 12:15). Zna li šta je pohlepa? Želja da imamo još, još i još... Bog želi da budemo srećni, da budemo zahvalni. Želi da budemo zadovoljni onim gdje jesmo. Prva Solunjanima 5:18 kaže da treba da zahvaljujemo Bogu na svemu, jer je to volja Božija za nas koji smo u Hristu Isusu. Budite zahvalni u svim okolnostima i svakoj situaciji. Možda ne treba da budete zahvalni za zbrku koja vam se dešava, ali treba da budete zahvalni čak i u takvoj situaciji. Treba uvijek da budemo zahvalni.

Vjerujem da je jedan od načina na koji život može biti manje komplikovan, taj da budemo koncentrisani na stvari koje su dobre u našim životima i koje funkcionišu. Ne treba razmišljati o stvarima koje nas frustriraju. Jedna od stvari koju želimo jeste da uvijek Bogu dajemo zahvalnost.

Ne znam kako vi, ali ja volim tu riječ. Ne želim da više išta u mom životu bude komplikovano i zato vas ohrabrujem da počnete pojednostavljivati svoj život. Zapravo, mi ne možemo ni uživati u životu koji je komplikovan. Zato treba uvijek ostati ponizan i zahvalan!

Joyce Meyer

MUŽ, ŽENA I HLEB

kratka priča o dugom i srećnom braku

Na dan njihove tridesete godišnjice braka, žena je kao i obično pekla hleb.

Pekla ga je svakog jutra, i to je bila njihova tradicija. Isekla je dva parčeta hleba i oba premazala puterom. Kao i obično, dohvatila je parče iz sredine da ga da suprugu, a sebi da ostavi okrajak, ali se zaustavila...

Pomislila je: „Danas, kada slavimo trideset godina braka, želim ja za doručak parče iz sredine hleba. Sanjam o njemu sve vreme. Bila sam primerna žena trideset godina, i vaspitala sam

naše sinove da budu dobri ljudi. Uložila sam toliko toga radi dobrobiti naše porodice!“

Odučila je da suprugu da okrajak, ali ruka joj je zadrhtala što prekida tradiciju dugu trideset godina!

Muž je prihvatio hleb i rekao joj: „Draga, danas si mi dala predivan poklon. Svih ovih trideset godina nisam za doručak jeo parče s koricom koju toliko volim, jer je ipak pravično da ti dobiješ ono što najviše voliš! Hvala ti!“

P LANOVI ĆE PROPADATI

Ja volim uzbudljive planove. Volim snove i stalno imam neke nove i velike snove, a onda još više planova. Da li ste ikada planirali nešto nedeljama, celi se naduvali koliko ste obuzeti time i onda se odjednom sve raspadne u paramparčad ?

Ako vam se to nekada dešavalo onda ste vi žrtva ZPP (zaraza propadajućih planova). Sve vas posle toga svrbi i užasno se osećate. Nekada nam se čini da nam život donosi više propalih planova, a naša duša se bori sa mislima kako ne želimo više takve planove. Često se naše nade podgrevaju a posle opet ne bude ništa.

ZPP je kao so na mojoj ranu. Pronašla sam utehu u ovim stihovima: „A onome koji, po sili koja deluje u nama, može činiti daleko više od onoga što ištemo ili mislimo.“ Prema ovim stihovima vidimo da Bog može sve. Više od onoga što možemo da zamislimo u svojim najluđim snovima. Kada Bog to radi onda to nije na silu. Ponekad nas samo nežno pogura. Naša najčešća reakcija kada nam se planovi izjalove jeste da pomisli-

mo nas je Bog zaboravio. Dok moja duša viče: „Nema šanse Niki!“ - moje srce se ne oseća tako nego upravo suprotno.

Kako da nastavimo dalje? Kako da nastavimo da planiramo? Kako da nastavimo da sanjamo?

Kada nam se čini da nam ništa ne ide na ruku?

Ja još uvek nemam odgovore na ova pitanja danas. Ja samo znam da kada ne želimo ničemu više da se nadamo i kada ne želimo više da sanjamo, Bog i tada ne zaboravlja najdublje želje naših srca. Mi moramo da nastavimo da se nadamo. Moramo da nastavimo da idemo dalje. Makar je sve protiv nas, mi moramo dalje...

Mi smo skroz slobodni u Isusu, slobodni da pitamo i slobodni da sumnjamo, ali takođe slobodni da verujemo i slobodni da verujemo.

Za verovanje je potrebno vreme i stipljenje, jer ono je vrlo nežno i potrebno je vreme da bi se ono u potpunosti razumelo. Potrebno je nekada da odemo u one najdublje kutke naše duše

da bismo odlučili da verujemo.

Naši planovi će propadati, nekada nam će se činiti da se naši snovi nikada neće ostvariti, ali zapamtite kako je naš vidik nekada ograničen naspram Božijeg. Ne možemo da vidimo niti da sagledamo što je Bog sve za nas spremio. Mi moramo da nastavio da sanjamo naše snove, da radimo sve što možemo po tom pitanju i da verujemo čvrsto u to da će Bog da uradi sve što je do Njega da nam pomogne da to i ostvarimo.

Ja vas sada izazivam da se već danas otarasite svih svojih

izgovora zbog kojih omalavažavate Božiju snagu. Sve one misli i izgovore kao što su:

„Ja nisam dovoljno dobra za ovo.”

„Ovo je preteško za mene.”

„Prošli put nije uspjelo zašto onda ponovo da pokušavam?”

Bog nikada ne diže ruke od nas, već mi često dignemo ruke od Njega.

Moji planovi će možda propasti, ali moj Bog me nikada neće napustiti i izneveriti.

Nicki Koziarz

Bolje je o sebi
čuti što rđavo,
nego o drugima
govoriti rđavo.

Grigoriје Bogoslov

7 NAČINA DA SE ZAUSTAVI EPIDEMIJA PRELJUBA

Zašto imamo epidemiju moralnih padova u crkvi? Zbog toga što nam je svetost postala stran koncept.

Dogodilo se ponovo. Treći put u posljednjih šest mjeseci, pastor velike crkve u mom rodnom gradu Orlando na Floridi, napustio je svoju propovjedanicu zbog preljuba. Tužan sam. Zlo mi je. Žao mi je pastora i još više ljudi koji su se trebali suočiti sa lošim stvarima prouzrokovanim lošim izborima.

Lomi me i to što sve više neprijateljski nastrojeno javno mnjenje gleda ove brodolome kao dokaz da su hrišćani licemjeri koji propovijedaju jednu stvar a žive drugu. Mi zastupamo biblijski brak između jedne žene i jednog muškarca, ali u mnogim slučajevima ti brakovi propadaju. Nije čudo da homo-

seksualna zajednica mrzi naše klimave kliše.

Zašto svjedočimo ovoj epidemiji moralnog pada? Mnogi faktori mogu biti navedeni: lako dostupna pornografija, industrija zabave puna seksa, đavo i njegovi demoni, itd... Ja ne mislim da danas trebamo listu izgovora. Umoran sam od njih. Đavo nas ne može natjerati da to radimo. Potpuno je moguće da hrišćani i hrišćanke i danas žive u svetosti. Snaga njegove milosti nije promijenjena društvenim trendovima ili napadima pakla.

Možda smo mi ovo previše zakomplikovali. Vratimo se na osnove o tome kako ostati čist:

Redovno vježbaj kako reagovati kada je uzbuna. Pavle je rekao Timoteju da „bježi“ od

strasti mladosti (2. Timoteju 2:22). Ali ti ne možeš pobjeći iz zapaljene zgrade ako ne znaš gdje su izlazi. Ako ne mapiraš svoj put za bijeg, nećeš pobjeći kada se suočiš sa požudnim pogledom, web stranicom označenom sa „X“ ili besramnim prijedlogom. Kada se suočiš sa iskušenjem, ne igraj se s njim, ne razgovaraj s njim, ne mazi ga, ne analiziraj ga i ne vraćaj mu se nakon sat vremena. Samo zaključaj vrata!

Ne živi u izolaciji. Mnogi ljudi su ranjivi i skloni moralnim kompromisima zato što provode mnogo vremena u samoći. Bog nas je dizajnirao da živimo u zajednici. Da kralj David nije napustio svoju braću i bojište, i vratio se kući, on ne bi vidio Vetševu nagu na krovu. Manje je vjerovatno da ćeš podleći kušniji ako si okružen porodicom i hrišćanskim prijateljima.

Ostani vjeran duhovnim disciplinama. Ništa ne čini tvoje srce hladnijim od nedostatka tihog vremena s Bogom. Čarls Sperdžen je rekao: „Molitva će učiniti da ostaviš grijeh ili će grijeh učiniti da ostaviš molitvu.“ Ako si ujutro proveo vrijeme sa Isusom, nećeš pozvati Dalilu da odreže

tvoju kosu iste večeri. Ako si zauzet poslom da bi molio i čitao Bibliju, već ideš ka duhovnom brodolomu.

Budi nemilosrdan prema iskušenjima. Današnja slabašna hrišćanska kultura nas ohrabruje da budemo mekani prema grijehu. Apostol Pavle je, s druge strane, koristio atletske slike kada je poučavao o teškim naporima kod opiranja grijehu. Pisao je: „Naprotiv, ja bijem svoje tijelo i vučem ga kao roba, da sam ne budem odbačen pošto sam drugima propovijeda“ (1. Korinćanima 9:27). Ako se ne možeš oduprijeti gledanju pornografskih web stranica, ti si duhovna beba. Ako ne možeš pobjeći kad Potifarova žena uključi svoj šarm, ti moraš dovesti svoju slabu kičmu u formu. Odrasti i prestani davati isprike za svoj slab moral.

Redovno ispovijedaj grijehe. Prošlog vikenda na muškoj konferenciji u Filadelfiji je jedan hrabri brat otvoreno podijelio kako je bio zlostavljan kao dijete i kako ga je trauma od tog zlostavljanja odvela u ponavljanje nemoralnih seksualnih odnosa. Pošto je on podijelio svoju slabost, desetine drugih su osjetili slobodu da

dođu do oltara i ispovijede svoje seksualne grijehe. Transparentnost je put do seksualne čistoće. Ne možeš očekivati da budeš čist ako je tvoj unutrašnji život septička jama ružnih tajni. Reci nekome. Zbaci problem s leđa.

Održavaj bračnu vatru. Sreo sam mnogo hrišćana koji su se borili sa raznim vidovima seksualne kušnje. Poslije razgovora sa njima, razumio sam da oni nemaju redovnu intimnost sa svojim ženama. Apostol Pavle je učio i muževe i žene da imaju jednaku odgovornost da izađu u susret seksualnosti partnera (1. Korinćanima 7:3). Ako se vatra u tvom braku ugasila, nađi savjetnika ili se uključi u kurs o braku u svojoj crkvi. Bog

može obnoviti romantiku i popraviti raspad komunikacije prije nego se tvoj hladni brak zaledi preko mjere popravka.

Imaj redovne duhovne sistemske preglede. Odrasli ljudi bi trebali jednom godišnje posjetiti doktora da bi izbegli bolesti, rak i druge probleme. Ipak, mnogi od nas nikada ne otvore svoje živote na uvid pastorima i mentorima. Sami pastori nemaju nikoga da ih pregleda! Podijeli svoje borbe i slabosti. Ako otkriješ slabo mjesto na svom oklopu, ne čekaj da te đavo skrši prije nego potražiš nečiju pomoć.

J. Lee Grady

Preveo Dragan Nedić, Sarajevo

MOLITVA NA POČETKU DANA

**„Kad iznemogne u meni duh
moj. Ti znaš stazu moju.**

**Na putu, kojim hodim,
sakriše mi zamku.“**

Psalam 142:3

Bože, k tebi se obraćam na početku ovog novog dana. Pomozi mi da molim i da svoje misli potpuno okrenem prema tebi. Sam to nemogu. U meni je tama, ali u tebe je svetlo; sam sam, ali ti me ne napuštaš. Nepostojan sam, ali u tebe je strpljenje; ne razumem tvoje puteve, ali ti imaš put za mene.

Oče moj nebeski, zahvaljujem ti za noćni odmor. Hvala ti za novi dan. Hvala za svu dobrotu i vernost koju si mi pokazao u mom dosadašnjem životu.

Davao si mi toliko toga dobrog, ali sada mi daj da uzmem iz tvoje ruke i ono što je teže nositi. Nećeš staviti na mene više nego što mogu

podneti. Ti činiš da tvojoj deci sve stvari idu samo na dobro.

Gospode Isuse, bio si siromašan, zatočen, bijen i ostavljen sam kao i ja. Ti znaš i poznaješ sav čovekov jad, ostaješ uvek kraj mene, onda kada me ljudi napuste. Ne zaboravljaš na mene, uvek me pratiš pogledom. Želiš da te poznajem i prizivam. Gospode; čujem tvoj zov, idem, pomozi mi.

Amin.

Dietrich Bonhoeffer

PSALAM 30

Uzvišavaću Te, Gospode, jer si me oteo,
i nisi dao neprijateljima mojim da mi se svete.
Gospode, Bože moj! Zavikah k Tebi i iscelio si me.
Gospode! Izveo si iz pakla dušu moju,
i oživeo si me da ne siđem u grob.
Pojte Gospodu sveci Njegovi,
i slavite sveto ime Njegovo.
Gnev je Njegov za trenuće oka,
a do života milost Njegova,
večerom dolazi plač, a jutrom radost.
I ja rekoh u dobru svom: Neću posrnuti doveka.
Ti htede Gospode te gora moja stajaše tvrdo.
Ti odvrati lice svoje i ja se smetoh.
Tada Tebe Gospode zazivah i Gospoda molih:
Kakva je korist od krvi moje, da siđem u grob?
Hoće li Te prah slaviti ili kazivati istinu Tvoju?
Čuj, Gospode, i smiluj se na me; Gospode, budi mi pomoćnik.
Ti promeni plač moj na radost,
skide s mene vreću, opasa me veseljem.
Zato će Ti pevati slava moja i neće umuknuti;
Gospode, Bože moj, doveka ću Te hvaliti.

8

OSOBI NA ANTIOHIJSKOG MODELA APOSTOLSKE CRKVE ZA NAS DANAS

Crkva u Antiohiji, prije nego originalna majka – crkva u Jerusalimu, je u posljednjih dvije hiljada godina bila najveći model apostolske crkve! S obzirom na to da Bog donosi globalnu apostolsku reformaciju koja vodi vjernike nazad na puteve Isusa i apostola, nužno je da proučavamo ovaj crkveni model. Slijedi osam suštinskih osobina koje se mogu primijeniti na Tijelo Hristovo i danas.

[1] Antiohijska crkva je bila crkva koja uključuje, rođena u progonima (Djela 11:20)

Često su ljudi koji su bili žrtve progona i iskusili patnju, mnogo širi i slomljeniji ljudi, spremni da izađu iz kutija svojih kultura da bi primili i voljeli druge, za razliku od mnogo homogenijeg modela jerusalimske crkve. Zapazite da je David rekao da ga je Bog „proširio“ kada je bio u nevolji (Psalm 4:1).

Postoji ono stvarno i ono idealno; često oni koji su iskusili patnju imaju više saosjećanja i znaju kako je to kada ih Bog voli bezuslovno.

[2] Riječ za Antiohijsku crkvu je „svrha“, koja nadilazi zemaljsko i materijalno, imanje, novac i brige (Djela 11:23)

Apostolska crkva naglašava Božiju svrhu, radije nego imanje, udobnost ili komfor.

Ljudi su često vođeni glasovima drugih ljudi ili vlastitim osjećajima i okolnostima. Bog je pozvao svoj narod da hoda u skladu sa Njegovom svrhom kao konačnim vodičem za njihove živote. Svrha Božijeg kraljevstva je uvijek zajednička, što znači da naše lične svrhe nikada neće biti ispunjene ukoliko ih ne priključimo lokalnoj crkvi.

[3] Antiohijska crkva je imala darove petostruke službe u razvoju (Djela 13:1)

Imali su proroke i učitelje. Nema pominjanja apostola, pastora i evangelizatora, zato vjerujem je to bilo vodstvo u razvoju.

Varnava i Pavle su postali apostoli nakon što su poslani da sazrijevaju. Očigledno je postojao jedan proces učenja u kojem su kontinuirano podizane nove vođe. U Djelima 11:26 cijela crkva je bila poučavana, što uključuje i neke

lične procese mentorstva. Na primjer, ćelijske ili kućne grupe su bile uobičajene u to vrijeme, što ima smisla, jer je model njihovog vodstva bila jerusalimska crkva koja se okupljala po kućama (Djela 2:46).

[4] Vodstvo i zajednica vjernih su bili multietnički (Djela 13:2)

Jerusalimska crkva je bila više-jezička i multietnička, ali nije bila i transkulturalna jer nikada nije dosegla ljude van Jerusalema.

Antiohijska crkva je modelirala etničko pomirenje. Postojalo je pet zidova koji su u Antiohiji dijelili etničke grupe. Vjernici ove crkve su prelazili zidove da bi došli na crkvene sastanke.

Vjernici i danas moraju namjerno „ići preko zidova“ koji ih dijele od njihove braće i sestara različite etničke ili društvene pripadnosti.

[5] Vođe su bile različitih struka (Djela 13:2)

Varnava se bavio nekretnošću; Pavle je bio vjerski vođa; Manaen je bio političar.

Pismo nas uči da treba više od religijskog vođe da promijeni

kulturu ili narod; pogledaj knjige Jestire, Neemije, Jezdre, Danila, itd. Mi treba da prepoznamo antiohijski model vodstva koji uključuje poslovno, političko i religijsko vodstvo koji zajedno proklamiraju Carstvo Božije.

[6] To je bila crkva koja se oslanjala na Božije prisustvo

Oni su redovno služili Bogu. Današnje zajednice vjernih dolaze Bogu jedino da bi primile od Boga, umjesto da Mu služe. Ako bismo mi naučili služiti Njemu, On bi služio nama preko mjere.

Oni su htjeli čuti od Boga o misiji i svrsi. Mnogi ljudi samo žele čuti od Boga o svojim ličnim pitanjima!

[7] To je bila crkva koja šalje

Oni su razumjeli i propovijedali zajedničku misijsku sudbinu!

Članovi crkve i vođe su slijedili apostolski protokol po pitanju svojih službi. Danas su mnogi službenici „otišli“ umjesto da su „poslani“. Ovo je razlog što danas postoje mnogi disfunkcionalni pastori i crkve!

[8] To je bila darežljiva crkva koja je darivala druge službe i crkvene zajednice (Djela 11:29)

Oni koji razumiju bol drugih ljudi su oni koji su osjetljivi na potrebe drugih, što dovodi do toga da su pokrenuti saosjećanjem da daju drugima.

Joseph Mattera

Prevela *Sonja Rakić*, Banjaluka

Zašto te volim

Griješ me kad je hladno.
Tješiš me kad sve je jadno.
Riječi mi na usne stavljaš.
Moje greške Ti popravljaš.
Mač mi za borbu daješ.
Na tihane doline šalješ.
Griješ me kad ljubav trebam.
Vode daješ kada žeđam.
Dok spavam nadamnom bdiješ.
Ako plačem Ti me nasmiješ.
Kad neću brže, Ti me guraš.
U moje srce se ušunjaš.
Ako žurim, usporavaš.
Sve prepreke preda mnom slamaš.
Nosiš me kad ne mogu dalje.
Dodirom mi daješ zdravlje.
Zašto Te volim?
Zašto Te volim?
Ne znam kako da Ti bolje odgovorim!

Vedrana Čolić, Sarajevo

KAKO JE HUSEIN POSTAO HRIŠĆANIN?

Rodio sam se u Gulu 1978. godine. To je mesto na severu Ugande. Moji roditelji, petoro braće i ja smo bili osvedočeni muslimani. Posle mature sam učio francuski i španski jezik, a imao sam dobro znanje i iz arapskog jezika. Nakon toga sam studirao islamsko pravo u Tripoliju u Libiji. Rešio sam da se vratim u Ugandu 2003. godine. Obavio sam i hadž - put do Meke. Tamo sam dobio ime Hadži-Nur Husein.

Posle povratka u Ugandu, predsednik štaba oslobodilačke vojske me je postavio za činovnika pri vojsci. Trebalo je da budem vojnik, ali uporedo sa tim i islamski duhovni vođa jednog od vojnih odeljenja. Za to mesto je bio potreban neko ko je pobožan musliman, ali u isto vreme i osoba koja je spremna da postavlja bombe kada je to potrebno. Svojim ko-

legama u vojsci sam stalno napominjao da su oni Alahovi sledbenici, da se ni o čemu ne moraju brinuti, i da će se Alah o svemu postarati.

Pored toga, ja sam ih otvoreno terao da budu protiv hrišćana. Islam propoveda da muslimani ne smeju da se smire dok svi nevernici ne budu uništeni. To je glavni zadatak muslimana.

Jednoga dana dok sam obavljao svoju dužnost činovnika, našao sam u svojoj kancelariji nekoliko letaka karmelske misijske zajednice. Moram priznati da su me ti leci jako iznenadili. Ono što sam u njima pročitao, nisam mogao izbaciti iz svoje glave. Nekoliko meseci posle toga sam bio potpuno zbunjen. Nisam mogao da shvatim, kako su tako male stvari, kao na primer ti leci, mene, poštovanog islamskog vojnog duhovnika i

hadžiju, mogli da izbace iz ravnoteže.

Ja sam i dalje išao u džamiju i molio se Alahu. Pokušavao sam se pomiriti sa tim da je to što me toliko uznemirava nečisto. Ipak, bio sam i dalje veoma uznemiren, pa sam rešio da napišem pismo u centar karmelske misije u Keni. Posebno sam bio protiv toga da je Isus put ka Bogu. Oni su mi poslali dopisni kurs. Saradnici karmelske misije su strpljivo i istrajno odgovarali na sva moja pitanja, poslali su mi razne materijale, da bih tako uvećao svoje znanje o Bibliji. Sa svakim listom, rastao je unutrašnji nemir u meni, toliko da se više nisam mogao skoncentrisati na svoj posao islamskog vojnog duhovnika.

Bilo mi je sve jasnije da se evanđelje o Isusu veoma razlikuje od islamske vere. Ja sam sve intenzivnije kontaktirao sa karmelskom misijom i jedna od knjiga je potpuno promenila smer mog života. Pao mi je povez sa očiju i ja sam progledao; konačno sam otkrio ko je u stvari Isus Hrist. Ja sam znao ko je On, ali ne u potpunosti. Znao sam da je Isus lečio bolesne i dizao iz mrtvih. No to da nam je

iz ljubavi dao novi život i darovao oproštenje greha, to nisam nikako mogao da izbacim iz svoje glave. U tome je Isus Hrist bio potpuno jedinstven. Mene je to toliko fasciniralo, jer sam ja stalno molio Muhameda za oproštenje greha i odjednom sam shvatio kuda sve to vodi. Za mene je sve to bilo jako teško jer nisam hteo da prihvatim tu istinu.

Istina da je Bog poslao Isusa da bi nas iskupio od naših greha, to mi je bio problem. Šest meseci je trajao moj unutrašnji rat. Čekao sam na Božije oslobođenje i silu za moje spasenje. I dalje sam prolazio kroz dopisni kurs, znao sam da mi je Bog pokazao put i da to što čitam ima smisla. Neki narodi će nestati, jezici će zanemeti, svet će se menjati, ali Božija reč traje zauvek. Pomalo i polako sam razumeo da Bog svakom od nas nudi svoju zaštitu i mir.

Dao sam svoj život Isusu Hristu, i On ga je promenio. Odmah sam dao otkaz kao islamski duhovnik, ali kako sam i očekivao, moj otkaz su odbili. Ja sam ih zamolio za sastanak, gde sam im objasnio da sam upoznao Isusa Hrista i da sam od sada Njegov.

Svi muslimani su bili u čudu. Pitali su se kako to da sam ja, poštovani duhovni vođa koji je vodio ispravan muslimanski život, postao hrišćanin.

Svi su bili u šoku. Pokušavali su me odgovoriti od toga, molili me da se vratim u islam, u svoju veru, jedinom ispravnom putu kako su oni smatrali. Kada su shvatili da su sve njihove molbe bile uzaludne, ostalo im je samo jedno - da me ubiju. Samo tako su mogli sebe spasiti, jer ih Muhamed uči da ratuju protiv vernika druge vere. To su hteli da urade sa mnom, kako bi došli do svog spasenja.

Jednoga jutra kod mene je došlo pet mladih momaka. Oni su me ismejavali, a onda sam im rekao: „Ubijte me ako to smatrate ispravnim, ali ja znam da me Isus voli večnom ljubavlju, i kada umrem, otići ću pravo u nebo. Vaš život dragi mladići je pred Isusom Hristom otvoren. Isus je Sin Božiji, poznaje vašu dušu, hoće da vam daruje novi život i ako kod Njega dođete neće vas odbaciti. Bog je tako zavoleo svet, da je dao svog jedinorođenog Sina, da ko god u Njega veruje, ne propadne, nego da ima život večni.“

Pretnje smrću i pokušaji ubistva su postali moja sva-kodnevnica, a onda se desilo nešto užasno. Jednog dana su mi doneli platno, i kada sam ga razvio, imao sam šta da vidim. Ispred mene su bila tela mojih petogodišnjih blizanaca. Tela su im bila prekrivena opekotinama. Svet mi se u tom momentu okrenuo naopako!

Molim se svakog dana za svoje progonitelje. Živim sa tom slikom u svojoj glavi. Ako ostavimo po strani tu groznu tragediju koju sam proživio, i dalje mislim da je Bog veliki, a svet pun ljubavi i milosrđa.

Molim se za svoje gonitelje, da im Bog oprostí njihova grozna dela i zločine. Kasnije su ubili i moju suprugu, i pošto mi niko nije ostao od porodice, rešio sam da pobegnem u Ruandu. U Ruandi sam počeo život ispočetka, tamo sam dobio posao profesora francuskog jezika u jednoj hrišćanskoj školi. Ovdje u Ruandi Bog me koristi na blagoslov mnogima.

Pomažem da se deli hrišćanska literatura, jer mi je velika želja da što više ljudi upozna Isusa Hrista.

SUSOV KRST

Pročitaćemo na početku biblijske stihove iz poslanica Efescima, Kološanima i Prva Korinćanima, od kojih je prvi odlomak iz poslanice Efescima (2:11-16): „Zato se sećajte, da ste nekada bili po telu pogani, i da ste se nazivali neobrezanje od onih koji su se zvali obrezanje, koje se radilo rukom, da ste bili u ono vreme bez Hrista, bez prava građanstva u Izraelu, i bez udela u zavetima obećanja, bez nade i bez Boga na svetu. A sada, u Hristu Isusu, vi koji ste bili jednom daleko, približili ste se krvlju Hristovom. On je naš mir, koji je od dva načinio jedno, i srušio granični zid ograde, ka-

da je poništio svojim telom neprijateljstvo, zakon zapovesti u uredbama da stvori u samom sebi, iz dvoga jednog novog čoveka, čineći mir; i da pomiri s Bogom oboje u jednom telu, putem krsta, nakon što je ubio njim neprijateljstvo.“

Drugi tekst je zapisan u poslanici Kološanima (2:12-14), a glasi: „...Hristovim obrezanjem s Njim pokopani krštenjem, u kojem ste takođe vaskrsnuti verom u delotvornu Božiju moć, koji Ga je vaskrsnuo iz mrtvih. I vas, koji ste bili mrtvi u prestupima i neobrezanju svog tela, oživeo je zajedno sa Njim, oprostivši nam sve grehe; nakon što je

poništi obveznicu duga, koja je bila svojim odredbama protiv nas, uklonio ju je iz sredine pribivši je na krst.“

Treći tekst je samo jedan kratki stih i Prve Korinćanima (1:18) koji glasi: „*Jer je reč o krstu ludost onima koji ginu, a nama je koji se spasavamo Božija sila.“*

Sva tri pročitana odlomka govore o raskrsnici stavljenoj nasred univerzuma. Ta raskrsnica se zove ISUSOV KRST, i u njemu ja vidim tri stvari:

Prvo, *krst pokazuje dubinu ljudskog greha*. Nemojte da krivite ljude onog vremena što je Hrist visio na krstu. Vi i ja smo podjednako krivi. Nisu ga ni narod, ni rimski vojnici stavili na krst, već naši (i tvoji) gresi. Upravo u ovome se nalazi druga osobina krsta...

Drugo, *on pokazuje dubinu Božije ljubavi*. Ako ikada posumnjate u Božiju ljubav pogledajte dobro na krst jer ćete upravo u njemu naći najdublji izraz te ljubavi. Kako ja to znam? Setite se Hristovog zarobljavanja kada je Petar u pokušaju da zaštiti Isusa odsekao uho jednom od vojnika. Istovremeno, Gavriilo i deset legija anđela su lebdeli

nad nebeskim svodom, spremni da na jedan Hristov mig satru pobesnelu, pomahnitalu gomilu i pošalju je u najmračnij deo pakla. Znači nisu ekseri ti koji su Hrista držali prikovanog na krstu već spone ljubavi koje su moćnije od bilo kakvih klinova koje bi ljudi mogli da naprave.

Treće, *krst je jedini put spasenja*. „*Isus mu reče: Ja sam put, istina i život; niko ne dolazi Ocu do kroz me.“* (Jovan 14:6)

Ne postoji mogućnost da čovek bude spasen od greha i pakla osim ako se ne poistoveti sa Hristom na krstu. Da je postojao neki drugi put da čoveka spase, Bog bi ga pronašao. Kada bi mogla da nas spase crkva ili dobar i moralan život, Isus ne bi umro za nas. Ko bi bio lud da plati nešto 100 dinara ako to može dobiti za dve pare?

Čovek je bio dužan život i ta cena je morala biti plaćena. Isus je platio tu cenu i na taj način isplatio *menicu*, ali ljudi ne vole o tome da pričaju. To ranjava njihov ponos jer se nemaju čime hvaliti.

Postoji mnogo ljudi koji kažu: „*Zar ne mogu da se spasem držeći se zlatnog pravila ili deset*

zapovesti, ili živeći život po pravilima koje je Isus postavio?“

Ovo je toliki apsurd da je prosto smešno tako nešto misliti. Odgovorno tvrdim da je svako od nas prekršio ne samo jednu od deset, nego svih deset zapovesti i to ko zna koliko puta! Ha, neko će reći: *Ja nikada nisam učinio preljubu!* Ali ako tu izjavu podvrgnemo Isusovim rečima: *„A ja vam kažem, da svaki, koji pogleda na ženu i poželi je, već je učinio preljubu s njom u svom srcu.“*

(Matej 5:28)

Šta sada sa izjavom da niste počinili preljubu? Isto je i sa ubistvom. Ne morate u nekoga pucati da biste ga ubili. Dovoljno je da ga mrzite. No da napravimo i jedan ustupak. Pretpostavimo da čovek kada upozna zapovesti, može te zapovesti i održati. Šta bi u tom slučaju bilo sa onim gresima koje je već počinio? Kada bi neki čovek ko-

ji je kupovao čekom na poček došao kod svoga prodavca i rekao: „Od danas plaćam gotovinom, a ono pre što sam se zadužio ne priznajem,“ mislite li da bi time potraživanja trgovca prestala da važe?

Dakle šta ćemo učiniti sa grehom koji opterećuje našu prošlost. *Menica* je već napisana, a menica mora biti isplaćena. Postoji samo jedna stvar koja može da se učini. Da se ode do Hristovog krsta. U Bibliji piše: *„Nakon što je poništio obveznicu duga, koja je bila svojim odredbama protiv nas, uklonio ju je pribivši je na krst.“*

(Kološanima 2:14)

Razumite, čovek je Bogu dužan krv! Nema monete koja to može da zameni. Jedina zamena za krv jeste krv. Sveto pismo jasno objavljuje: *„Bez proliivanja krvi nema oprostjenja.“*

(Jevrejima 9:22)

Postoji veliki broj onih koji kažu: *„Uh, što je to odvratno! Zar treba da verujem u neku religioznu klanicu?“* Ali to piše u Bibliji. To je srce hrišćanstva. Ono što hrišćanstvo razlikuje od svega ostalog jeste iskupljenje krvlju.

Ivan Božer, Temerin

U SAMOM SI CENTRU PAŽNJE ONOGA KOJI SVE ZNA

Na osnovu današnje tehnologije i nauke znamo da postoje brojne galaksije i da se one neprestano šire i da svaka od njih na sebi svojstven način krije lepotu, sklad i kreativnost veličanstvenog Stvoriteljevog uma.

Među svim tim galaksijama postoji jedan planetarni sistem koji funkcioniše na jedinstven način sa apsolutnom preciznošću. U njemu se nalazi zvezda koja se zove Sunce i ona svojom toplotom i svetlošću daje i održava život. Između svih planeta koje rotiraju oko Sunca, postoji jedna posebna i šarena. Zove-mo je Zemlja. Na samoj Zemlji, između svih ostalih oblika života, pored biljnog i životinjskog sveta, između veličanstvenih planina, silnih mora i okeana postoji jedan rod - ljudski.

Među ljudima postoje razne nacije, etničke grupe, plemena, različiti jezici...

Postoji jedna mala država zvana Srbija smeštene na jugoistočnom delu starog kontinenta (Evropa) u samom centru Bal-

kanskog poluostrva. U zemlji Srbiji se nalaze veliki gradovi kao što su Beograd, Niš, Novi Sad, Kragujevac, a na jugu se nalazi jedan mali grad koji se zove Leskovac. U Leskovcu, negde između centra grada i Radničkog naselja postoji mali deo grada uglavnom naseljen Romima, među Leskovčanima poznat kao naselje Podvrće.

U tom naselju postoji jedna ulica koja se zove Porečka. U toj ulici jednoga dana jedan mali buntovnik je u starom kožnom kaputu svoga oca našao seme nepoznate biljke. Nedugo posle toga, između dve betonske ploče, gdje je svega tridesetak centimetara zemlje, ovaj mladić je odlučio da prospe ovo seme iz papirne kese. Želeo je da istražuje i da vidi šta će od semena biti.

Ubrzo je ovaj mladić zaboravio na sopstveni eksperiment, ali neko drugi nije. Nekoliko nedelja kasnije, isti mladić je bio zbunjen kada je izašao iz kuće i u svom malom dvorištu ugledao nepoznati, šareni cvet, čudnog oblika i neodoljivog mirisa.

Bog je znao kada će jedan mladić u svome neznanju baciti seme u besplodnu, betonom okruženu i skoro mrtvu zemlju, i da će tog trenutka ono početi da klija i raste. Od tog trenutka Bog je svakoga dana probudio Sunce i uspavao Mesec da bi biljci omogućio dovoljno svetlosti i mira. Bog je u svom kalendaru odredio datume kada će pasti kiša, koja količina, kojom brzinom i pod kojim uglom da bi cvet u svom korenu imao dovoljno vlage za život. Od svih poznatih i nepoznatih, kako viljdivih tako i nevidljivih predatora, bolesti i virusa, Bog je zaštitio cvet tako što ga je okružio svojom ljubavlju i milošću. Bog je za svaki dan odredio količinu hrane koju će zemlja slati korenu ove biljke, a njegov list okrenuo na način da može primiti maksimum sunčeve svetlosti i toplote.

Dragi prijatelju, zamolio bih te da samo na trenutak zastaneš i svoje misli usredrediš na činjenicu da Gospod na neki samo Njemu poznat način drži i održava u životu i postojanju sve galaksije i brojne planete. Celi svemir! Možda si ovo čuo mnogo puta, ali dozvoli da ponovim, da ova informacija dopre u dubinu tvoga srca i u

nutrašnjeg bića. Ne postoji stvar, dah, dešavanje, situacija, bol ili jauk koji Bog ne zna. Ne postoji! Ako Bog zna da negde u nekom kraju sveta, u nekom gradu, neki klinac seje seme neke biljke i zna apsolutno svaku informaciju na koji način tu biljku da održi u životu, onda sam siguran da On zna i tvoju situaciju i tvoj problem.

On poznaje u potpunosti tvoj život, tvoje biće, zna svaku, pa i najmanju česticu tvoga tela. Ne postoji ideja ili misao koja Njemu nije poznata. Ne postoji misao koja je od Njega sakrivena. Ne postoji mesto sakriveno od Njegovog Duha. Ne postoji misao, reč ili delo koje neće izaći na svetlost dana ispred Njegovog bića. On zna!

On zna pravo vreme, i zato On ne žuri, ali nikada i ne kasni. Bog tebe zna po imenu. Ne postoji univerzum, planeta, kontinent, država, planina, okean, more ili ulica koji su Njemu bitnija važniji.

U centru si pažnje Onoga koji sve zna. On će izbaviti tvoju dušu, On će te blagosloviti. Veruj Njemu jer On sve zna!

Trajče Maličević, Leskovac

PODIŽEM OČI KA GORAMA

*„Ka brdima oči svoje uzdižem:
odakle će mi doći pomoć?
Pomoć je moja od Gospoda
koji stvori nebo i zemlju.“*
(Psalam 121:1)

Pretpostavljam da smo u ovu godinu zakoračili kao i obično sa novim odlukama. Jedna od njih je i da ćemo više svoju pažnju i vreme odvajati za zajedništvo sa našim Stvoriteljem nego što je to bio slučaj u prethodnoj godini. To itekako ima smisla je od Gospoda nam jedino može doći pomoć.

Kada bismo napravili anketu među ljudima o tome šta misle o vremenu u kome žive, čuli bismo sasvim sigurno odgovore poput ovih: *„Teško je, ako ja ne uzmem stvari u svoje ruke i ne rešim to, neće mi sigurno pasti*

sa neba“, ili: *„Ja i mojih deset prstiju“*, i slično. Ovim ne želim da vas ohrabrujem na pasivnost, već da ukažem na jednu opasnu činjenicu koja se provlači kod nas hrišćana, a to je da smo često puta u iskušenju da rešenje za našu tešku životnu situaciju potražimo sami. Pri tome zaboravljamo *odakle nam pomoć dolazi* i kao posledica toga, dešava se da je naša glava *izudarana o „zid“ naših poteškoća, te zaboravimo izlaz koji nam Gospod pokušava sve vreme pokazati.*

Kada u Bibliji naiđemo na sliku *brda* ili *gore* (kako u nekim prevodima piše), možemo videti da se tu ustvari radi o mestu Božijeg prebivanja. U Psalmu 132:13-14 vidimo da je Bog

odlučio da prebiva na planini Sion. U spomenutom Psalmu možemo uočiti Davidovo traganje i čežnju da pronađe Boga. Takođe, naša čežnja za Bogom kao i boravak u Njegovoj prisutnosti od velike su važnosti u kontekstu ispravnosti našeg pogleda na život i na okolnosti sa kojima se susrećemo.

Sa druge strane, te životne okolnosti iz nas istiskuju one stvari ka kojima je naš pogled stvarno usmeren: ili su to Bog i Njegova obećanja i rešenja, ili ono što mi sami mislimo da bi bilo potrebno učiniti i što nam ovaj svet nudi kao rešenje, sa druge strane.

Evo jednog biblijskog primera čoveka za koga u Bibliji piše da je otac vere. Radi se o Avramu. U petnaestoj glavi od prvog do petog stiha knjige Postanka nalazimo dijalog između Avrama i Boga u vezi sa Njegovim obećanjem o Avramovom i Sarinom potomstvu: „*Poslije tih događaja Gospod je uputio Avramu riječ u ukazanju: Ne boj se, Avrame, ja sam ti zaštita a nagrada tvoja biće vrlo velika! Avram je odgovorio: Gospode moj, šta će mi Tvoji darovi kada ostajem bez poroda; kada je mojoj kući nasljednik Eliazer Damašćanin? Ka-*

ko mi nisi dao potomstva – nastavio je Avram – jedan će od mojih ukućana postati moj nasljednik. Ali Gospod mu je opet uputio riječ: Taj neće biti tvoj nasljednik, nego će ti nasljednik biti tvoj potomak. Izveo ga je na polje i rekao: Pogledaj na nebo i zvijezde prebroj ako ih možeš prebrojiti. A onda je dodao: Toliko će biti tvoje potomstvo.”

Očigledno je da se Avram nalazio u teškom periodu kada je bio obeshrabren, ne videći ispunjenje onog što mu je Gospod obećao nakon što se odvojio od svog rođaka Lota. Obećanje o *brojnom potomstvu, poput zrna peska i nebrojenih zvezda* nije se moglo videti a vreme je odmicalo.

Ne zvuči li vam ovo poznato? Molite se za nešto, stigne proročka reč od Gospoda i vi ste u potpunosti sigurni da ste to što tražite i primili. A onda, umesto da doživite to što ste čuli da je Božije ispunjenje obećanja za vas, doživljavate šok u vidu negativnih okolnosti, prepreka i situacija koje pokušavaju da vam poruče kako to što ste čuli od Gospoda nije uopšte tačno.

Sličnu stvar je učinio naš neprijatelj sotona u Edemskom vrtu: „*Zar vam nije Bog rekao*

da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?"

(Postanak 3:1)

Ovo je klasična taktika našeg neprijatelja, a to je da poseje sumnju u Božiju Reč i Njegova obećanja i navede nas da ne verujemo Bogu!

Evo šta Božija Reč govori o onima koji se predaju sumnji: *„Ali neka ište s vjerom, bez ikakva kolebanja. Jer kolebljivac je sličan morskim valovima, uzburkanim i gonjenim. Neka takav ne misli da će primiti šta od Gospoda – čovjek podijeljene duše, nepostojan je na svim putovima svojim.“*

(Jakov 1:6-8)

Vera je jednaka delima. Iako je Avram verovao Bogu i to mu se uračunalo u pravednost, on je učinio grešku koju bi sigurno svako od nas mogao da napravi. Poslušao je savet svoje žene da legne sa sluškinjom Agarom i da tako „postignu“ obećanje koje im je Bog dao.

Međutim, „požurivanje“ Božijeg obećanja (mada znamo da to nije moguće) vodi do duhovnog kraha i promašaja cilja. Bog neće nagraditi našu ishitrenost i nespremnost da od Njega tra-

žimo vođstvo za bitne životne stvari.

Pre nego što završimo naše razmišljanje na temu „*Ka čemu podižemo svoj pogled?*“, želim da odgovorimo na dva pitanja?

Prvo, u čijim je rukama naš trud i rad?

Drugo, da li za ono što radimo tražimo otkrivenje volje Božije?

Ukoliko naš život nije pod nadzorom i vođstvom našeg Gospoda, tada i ne možemo očekivati da naš trud bude uspešan. Ka kome mi podižemo svoje oči kada nam ne ide onako kako smo mi to *isplanirali?*

„I ovo je pouzdanje koje imamo u Njega: Ako što ištemo po volji Njegovoj, uslišava nas, i znamo li da nas uslišava u svemu što ištemo, znamo da već imamo što smo od Njega iskali.“

(Jovan 14:15)

Polazna tačka našeg truda i rada jeste molitva, trenutak kada sa pouzdanjem pristupamo prestolu milosti da bismo prepoznali put kojim nam je ići. Svakako važan faktor jeste spoznaja volje Božije što je nemoguće bez obnovljenog uma.

Isus je u Evanđelju po Jovanu 15:5 rekao: „Bez mene ne možete ništa učiniti.“

Danas nam je više nego potreban obnovljen duhovni pogled kojim ćemo moći videti ono što Gospod čini u vremenu u kom živimo. Bez toga možemo biti samo ljudi koji pokušavaju nešto da napipaju, ali i dalje lutaju bez odgovora.

Prav pogled usmeren na našeg Gospoda omogućava nam da vidimo stvari koje treba da uradimo a koje su po volji Boži-

joj. Te stvari radićemo nošeni Njegovom potporom i u Njegovoj snazi, a mnogo lakše i brže nego što bismo to svojom snagom činili.

I na kraju, *uprimo naš pogled u začetnika i dovršitelja naše vere, u Isusa... (Jevrejima 12:2). Molimo i primi ćemo, kucajmo i otvoriće nam se, tražimo i naći ćemo...*

Neka vas Gospod blagoslovi!

Dejan Milinov, Novi Sad

BOŽIJI NAROD

stihovi o jevrejskom narodu i obnovi Izraela

A Gospod se tebi danas zarekao da ćeš mu biti narod osobit, kao što ti je govorio, da bi držao svi zapovesti Njegove; I da će te podignuti nad sve narode, koje je stvorio hvalom, imenom i slavom, da budeš narod svet Gospodu Bogu svom, kao što ti je govorio. (5. MOJ. 26:18-19)

Taj dan učini Gospod zavet s Avramom govoreći: Semenu tvom dadoh zemlju ovu od vode misirske do velike vode, vode Efrata, kenejsku, kenezejsku i kedmonejsku, i hetejsku i ferezejsku i rafajsku, i amorejsku i hananejsku i gergesejsku i jevu-sejsku. (1. MOJ. 15:18-21)

I tada će Gospod opet podignuti ruku svoju da zadobije ostatak

naroda svog, šta ostane od asirske i od Misira i od Patrosa i od etiopske i od Elama i od Senara i od Emata i od ostrva morskih. I podignuće zastavu narodima i prognane Izrailjeve i rasejane Judine sabračće s četiri kraja zemlje. (ISAIJA 11:11-12)

Ne boj se, jer sam ja s tobom; od istoka ću dovesti seme tvoje, i od zapada sabračću te. Kazaću severu: Daj, i jugu: Ne brani; dovedi sinove moje iz daleka i kćeri moje s krajeva zemaljskih, sve koji se zovu mojim imenom i koje stvorih na slavu sebi, sazdah i načinih. (ISAIJA 43:5-7)

Ko je ikada čuo to? Ko je video takvo šta? Može li zemlja roditi u jedan dan? Može li se narod

roditi odjednom? A Sion rodi sinove svoje čim oseti bolove. (ISAIJA 66:8)

Zato, evo, idu dani, govori Gospod, kad se neće više govoriti: Tako da je živ Gospod koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje misirske; Nego: Tako da je živ Gospod koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje severne i iz svih zemalja u koje ih beše razagnao! Jer ću ih opet dovesti u zemlju njihovu koju sam dao ocima njihovim. (JER. 16:14-15)

I daću vam se da me nađete, govori Gospod, i vratiću roblje vaše, i sabraću vas iz svih naroda i iz svih mesta u koja sam vas razagnao, govori Gospod, i dovešću vas opet na mesto, odakle sam vas iselio. (JER. 29:14)

Jer evo idu dani, govori Gospod, kad ću povratiti roblje naroda svog Izrailja i Jude, govori Gospod, i dovešću ih natrag u zemlju koju sam dao ocima njihovim, i držaće je. (JER. 30:3)

Evo, ja ću ih sabrati iz svih zemalja u koje ih razagnah u gnev svom i u jarosti svojoj i u velikoj ljutini, i dovešću ih opet na ovo mesto i učiniti da nastavaju bez straha. I biće mi narod i ja ću im biti Bog. I daću im jedno srce i jedan put da bi me se bo-

jali uvek na dobro svoje i sinova svojih nakon njih. I učiniću s njima zavet večan, da se neću odvratiti od njih čineći im dobro, i daću im strah svoj u srce da ne odstupe od mene. I radovaću im se čineći im dobro i zasadiću ih u ovoj zemlji tvrdo svim srcem svojim i svom dušom svojom. Jer ovako veli Gospod: Kao što sam doveo na taj narod sve ovo zlo veliko, tako ću dovesti na njih sve dobro koje im obričem. Tada će se kupovati njive u ovoj zemlji, za koju vi kažete da je pusta i da nema u njoj ni živinčeta i da je dana u ruke Haldejcima. Kupovaće njive za novce, i pisaće knjige i pečatiti i uzimati svedoke u zemlji Venijaminovoj i po okolini jerusalimskoj i u gradovima Judinim i u gradovima po gorama i u gradovima po ravnicima i u gradovima južnim, jer ću povratiti roblje njihovo, govori Gospod. (JEREMIJA 32:37-44)

Zato reci: Ovako veli Gospod Gospod: Sabraću vas iz naroda i pokupiću vas iz zemalja u koje se rasejaste, i daću vam zemlju Izrailjevu. (JEZEKILJ 11:17)

Mili ćete mi biti s ugodnim mirisom, kad vas izvedem iz naroda i saberem vas iz zemalja u koje ste rasejani; i biću posve-

ćen u vama pred narodima. I poznaćete da sam ja Gospod kad vas dovedem u zemlju Izrailjevu, u zemlju za koju podigoh ruku svoju da ću je dati ocima vašim. (JEZEKILJ 20:41-42)

Ovako veli Gospod Gospod: Kad skupim dom Izrailjev iz naroda među koje su rasejani, i posvetim se u njima pred narodima i nasele se u svojoj zemlji koju dadoh sluzi svom Jakovu, tada će živeti u njoj bez straha, i građiće kuće, i sadiće vinograde, i živeće bez straha kad izvršim sudove na svima koji ih pleniše sa svih strana, i poznaće da sam ja Gospod Bog njihov. (JEZEKILJ 28:25-26)

Ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja ću uzeti sinove Izrailjeve

iz naroda u koje otidoše, i sabraću ih odsvuda, i dovešću ih u zemlju njihovu. (JEZ. 37:21)

I povratiću roblje naroda svog Izrailja, i opet će sagrađiti puste gradove i naseliće se, i nasadiće vinograde i piti vino iz njih, i načiniće vrtove i jesti rod iz njih. I posadiću ih u zemlji njihovoj, i neće se više iščupati iz zemlje svoje, koju im dadoh, govori Gospod Bog tvoj. (AMOS 9:14-15)

Ovako veli Gospod nad vojskama: Evo, ja ću izbaviti svoj narod iz zemlje istočne i zemlje zapadne. I dovešću ih, i oni će nastaviti usred Jerusalima, i biće mi narod i ja ću im biti Bog, istinom i pravdom. (ZAHARIJA 8:7-8)

Z AHEJ

„I potrčavši napred, pope se na dud da Ga vidi..“

(Luka 19, 4)

„Šta li se to dogodilo sa Zahejem?“ - sigurno su se pitali njegovi poznanici.

„Dosada je bio potpuno razuman.“

To je istina. Po ocenjivanju sveta, bio je veoma razuman.

„Morate ipak da stojite na zemlji obema nogama.“ Tako se izražavao uz smeh, kada se u nekom danu značajno napunila njegova kasa.

Time je hteo da kaže: „Čovek ne sme sebi da dozvoli grižu savesti čak iako se novac zarađuje na način koji je u suprotnosti sa Božjim zapovestima i ako ih na taj način i gazi.“

Tako razuman je bio taj Zahej. Odjednom kao da mu je sinulo: „Moj život je najveća ludost. Šta može da mi pomogne novac i imanje, kada čovek nema mir sa Bogom.“ Ličio je samome sebi na ribu na suvom. Odjednom je shvatio: „Bog je temelj našeg života a ja sam negde po strani, ne zidam svoj život na Njemu.“

Nije mi jasno, kako je mogao da shvati da jedino Isus može u takvim prilikama da pomogne. Sigurno je, da je radio sve moguće i ako je to u očima sveta bilo nerazumno. Bogat čovek da se priključi i pomeša sa masom siromaha, da bi mogao videti Isusa. Kada mu to nije uspelo, popeo se na drvo.

Mogu da zamislim, kako su mu dečaci, koji su već bili na drvetu, pomagali da se popne. Zar to nije izgledalo veoma nerazumno? Ili je to izgledalo veoma razumno? Stvarnost je ta, da se Zahej već tada pokazao kao mudar. I za njega je imalo vrednost obećanje: „Kada me budete tražili celim srcem, dozvoliću vam da me nađete“, reči su Gospodnje.

Gospode! Podari i nama pravu mudrost. Amin.

Wilhelm Busch

PRIHVATI ISUSA

Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda...

Isus kaže:

„Ja sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.” Jovan 10,9a

Biblija kaže:

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.” Rimljanima 10,13

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je uskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomozmi mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.”

**Moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.
Javi nam se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.**

SYLOM

+381 64 405 47 44

+385 91 73 90 191

www.press.syloam-international.org

SYLOM MULTIMEDIJA

uslužno snimanje video, audio materijala i fotografisanje crkvenih događanja,
seminara, predavanja i koncerata, kao i obrada, uz minimalnu nadoknadu.

www.media.syloam-international.org • media@syloam-international.org • +381 64 618 3 518

SYLOAM KONFERENCIJA

4.-5.11.2016

PHZ NOVI SAD

Više informacija uskoro na:

FB: Syloam

www.media.syloam-international.org

SPECIJALNI GOST

Pavol Zsolnai

Pastor Bratislava City Church (BCC)

CHURCH